Đã Hủy Hàng Cựu US Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

CUỘC THI ĐỌC BÁO « ĐUỐC NHÀ NAM » HÀNG THÁNG VỚI 15.000 đồng THƯỞNG
Mỗi ngày nhớ cắt lấy « phiếu dự thi » Đợt 1 tháng 3-1969 đăng nơi trương 2

ĐẶC BIỆT của ĐUỐC NHÀ NAM

ĐUỐC NHÀ NAM

Năm thứ nhì — Số 81 | THỨ NĂM 10.4.1969 | 4 tr. 5đ. | Chủ-nhiệm : TRẦN-TẤN-QUỐC
Trụ-sở : 4 Nguyễn Văn Thỉnh - Saigon | Ngày 24 tháng Hai (âm) Kỷ-Dậu | Điện-thoại 20.857. — Hộp thơ 504

Đến tận nơi xem tận mắt

CÓ THẬT CHĂNG ?

XÁC NGƯỜI CHẾT

MỌI TỪ DƯỚI MỒ LẠNH

Sau 4 ngày chôn và đem lên quàn 2 tháng nay mà không ươn thối

✱ Phóng sự — Điều tra của TRẦN LANG và XÍCH TÙNG

I.— Trên đường công tác viếng thăm đồng bào Tỉnh Châu Đốc bắt đầu từ ngày 28-3, chúng tôi được tin diệu của ông Chủ nhiệm bảo phải đến Xã Phú Lâm, Quận Tân Châu để làm hai cuộc điều tra tại chỗ : Vụ thứ nhứt cậu Đinh Công Hạo chết gần 2 tháng rồi mà nhực thể vẫn còn nguyên ; Vụ thứ hai : sự thật về « ông Đạo Nhỏ » làm thơ Hán — Việt » mà một số Bào đã loan tin mồ người một nhận xét riêng.

Hôm nay, trước khi tìm hiểu sự thật về « ông Đạo Nhỏ » mời bạn đọc cùng chúng tôi đi xem một... xác chết moi từ dưới lòng đất lạnh sau 4 ngày chôn và hiện còn quàn mà không ươn thối.

Tiếng kêu cứu của hồn ma !

Từ Châu Đốc đi đò qua bến Chác. Giang rồi cỡ đang tôi lên xe bưu đến quận Tân Châu đoạn sang xe đò (tức ngồi xe gắn máy đò ở ếch anh lái xe) đi Phú Lâm.

Hai đoạn đường này khoảc 36 cây số đang gọi là « tiếp tự gia » cho bạch khách bắt cứ đi bằng loại xe nào.

Đến chợ Tân phú thuộc xã Phú Lâm hồi 9 giờ rưỡi, chúng tôi vào thăm « Đạo nhỏ » (xét nói ở những đoạn sau bài này.) Đến 10g

Xem tiếp D trang 4

Thứ Bảy 12-4-69

Phó Tổng Thống Ng. Cao Kỳ từ Balê về Saigon

—o—

SAIGON, 9-4) : Trong cuộc họp báo chiều thứ tư 9-4, phát ngôn viên chánh phủ cho biết :

Vào cuối tuần này, Phó Tổng Thống Nguyễn cao Kỳ sẽ từ Balê về Saigon để phúc trình lên Tổng thống các việc liên quan đến chuyến đi của ông.

Phó TT Kỳ đã sang Balê ngày 6-4 sau khi dự đám tang của cựu TT Eisenhower.

Một nguồn tin khác cho biết Phó TT sẽ về đến Saigon ngày 12-4 tức thứ Bảy tới.

Mặt sự hòa hợp giữa VN.CH. và Mỹ hay là « CÔNG THỨC MANILA » còn áp dụng để giải quyết chiến tranh V.N không?

SAIGON (AP).— Sau khi Ngoại trưởng Mỹ Rogers đưa ra những lời tuyên bố về vấn đề Việt Nam (các bảo cố đăng đầy đủ hôm qua), thì theo tin Mỹ AP loan báo đang có sự lo ngại sắp xảy ra một sự « đằng co » về ngoại giao giữa Việt Nam Cộng Hòa và Mỹ, khiến hai bên mất sự hòa hợp.

Lời tuyên bố của Laird có đoạn hình như ngụ ý có một sự thay đổi «công thức Manila» vẫn để hòa bình tại VN.

Chỉ vài giờ trước khi có cuộc họp báo của Ngoại trưởng Rogers để bàn luận về công thức trên đây, thì T Th. Nguyễn văn Thiệu đã tái các nhận và nhấn mạnh đến đoạn quan trọng nhứt trong bản thông cáo Manila, có liên quan đến sự kiện rút quân đồng minh chỉ có thể diễn ra sau khi Cộng quân triệt thoái.

Xem tiếp O trang 4

Dư luận dân chúng Á châu Còn hiểu lầm về chiến tranh VNvaMTGPMN

SAIGON 9-4 (LTH).— Phiên họp khoáng đại thứ hai của Hạ Viện sáng nay chỉ độc bảo phúc trình của phái đoàn đàn biểu công du ÁChâu. Với kết luận ; Cuộc chiến VN không chỉ diễn ra trên hai mặt trận Quân sự và Chính trị, mà còn được quyết nghị trên mặt trận Ngoại giao nữa.

Xem tiếp S trang 4

Tân Tây Lan cũng hy vọng có thể triệt thoái Một số quân T.T.L khỏi VN trong 1969

—o—

WELLINGTON 8.4 (Reuter.) — Thủ tướng Tân Tây Lan Keith Holyoake hôm nay tuyên bố ông hy vọng một số các lực lượng Tân Tây Lan có thể triệt thoái khỏi VN trong năm nay.

Tân Tây Lan hiện có khoảng 550 binh sĩ thuộc các đơn vị bộ binh và phao binh đang phục vụ tại Việt Nam.

Được hỏi về ý kiến của đề nghị với lời tuyên bố mới đây của Ngoại trưởng Hoa kỳ William Rogers về ý hy vọng hai phe đồng minh và Cộng Sản thỏa thuận triệt thoái một số binh lực trong năm nay, Thủ tướng Holyoake đáp : « Cho tôi nay vẫn chưa có các cuộc thảo luận giữa VN và các quốc gia đồng minh về sự triệt thoái quân đội, nhưng các nước đồng minh sẽ họp tại Vũng Tàu trong tháng tới để bàn luận về các vấn đề này sau phiên họp của Tổ chức Liên phòng Đông Nam Á.

Xem trang 4

NHIỀU TIN QUAN TRỌNG

Trên đây, lan can cầu xa lộ Saigon — Biên Hòa trúng hỏa tiễn 122 ly của Cộng quân phóc kích đêm 8-4-69. (Ảnh LÔ HÙNG)

Hồi 10 giờ 10 đêm thứ ba 8-4

4 HỎA TIỄN 122 LY *rơi vào vùng Giađịnh*

1 em bé chết, lối 10 người bị thương

SAIGON (6-4).— Trong khi tình hình chiến sự lắng dịu đêm qua dân chúng Thủ Đô lại hoảng hốt khi nghe tiếng hỏa tiễn của cộng quân phóc kích vùng Gia định cách trung tâm Thủ Đô 5 cây số.

Đêm qua 8 tháng 9-4, tức ngày thứ 45, Cộng quân vẫn tiếp tục phóc kích và tin dầu tiên cho biết có 10 nơi trên toàn quốc bị trúng đạn.

4 hỏa tiễn rơi tại vùng Gia định

Vụ phóc kích ở Gia định xảy ra hồi 22g10.

— 1 quả rơi trên cầu xa lộ Saigon Biên hòa làm bể một khoảng lan can cầu sắt, 1 binh sĩ gác trên cầu bị thương.

— 1 quả rơi gần cầu Kinh gây cho 1 binh sĩ và 2 thường dân bị thương

— 2 quả rơi vào xóm đông dân cư bên đường Bạch Đằng (tức đường Hàng tranh cũ) trong đó có Trại Vô hồng Nhu. Có 8 người bị thương gồm 1 đàn ông, 2 đàn bà và 5 trẻ em.

Một em bé chết

Tin của TTV Phong Vũ thì hỏa tiễn rơi tại cầu Kinh đã phá sập 3 nhà của đồng bào.

Tại đây có 10 người bị thương nặng ở gồm trọn gia đình một quân nhân, vợ, 3 con rồi 1 bà lão

Xem tiếp N trang 4

RÚT QUÂN : ĐIỂM CHÁNH TRONG KẾ-HOẠCH HÒA-BÌNH

của HK trao cho Hànội « XUỐNG THANG » TRONG VÀI THÁNG TỚI...

CỤC DIỆN

«Chiến tranh VN» được xếp vào hàng đầu trong một số vấn đề đang chờ đợi chánh quyền Nixon giải quyết. Và khi giải quyết được chiến tranh VN, T. Th Nixon sẽ dễ dàng giải quyết các vấn đề nội bộ của Hiệp chúng Quốc. Bởi vậy lúc vận động tranh cử lãnh tụ đảng Cộng hòa mới hứa «sẽ giải quyết chiến tranh khi đang đắc cử». Nhưng giải quyết cách nào thì đông cử viên Nixon lại nói : «Không thể nói trước, khi thực sự cầm quyền sẽ có biện pháp».

Chính vì lời hứa đó mà dân nay sau hơn 2 tháng cầm quyền của Nixon, dư luận Mỹ đòi hỏi nào rất việc giải quyết chiến tranh V.N. Trước những áp lực phủ vậy, chánh quyền Nixon mỗi ngày tung ra những tin tức quan trọng và luôn luôn lạc quan. Tin quan trọng và mới nhứt là vấn đề triệt thoái quân Mỹ khỏi VN. « Dù Hanoi không đồng ý cũng rút số quân xâm nhập của họ khỏi Nam VN một loạt với Mỹ theo lịch trình thỏa hiệp, thì Mỹ cũng... đơn phương triệt thoái lần hồi binh sĩ của mình tại VN ».

Đành rằng, Mỹ rút lần binh sĩ khỏi VN đã quân đội VNCH thay thế bảo vệ lãnh thổ của mình không có nghĩa «quân hàng trước đó đã chương-sang le hành động như vậy cũng tỏ được thiện chí hòa bình một cách cụ thể. Nhưng chừng nào rút ? Vấn đề thời gian đã được đặt ra từ hai hôm nay... Vào cuối năm nay hoặc giữa năm 1970 ? Và vấn đề thời gian có là được chỉ có trong giả thuyết ông Nixon ra «mở cửa» giao tiếp với nhà cầm quyền Hànội.

Thời gian tuy là yếu tố cần thiết song đối với một cuộc chiến tranh tiêu hao và đang dai vì ý thức hệ ý chí quyết thắng mới là yếu tố quyết định. Với nhận định này người ta nghĩ rằng ai có giờ vững được ý chí trong 15 phút cuối cùng người ấy sẽ thắng.

Quan niệm này hòa ra quan trọng khi đang phải đối với Mỹ, mà cho VNCH. Đành nhau bằng sống đọa mà phải giải quyết bằng chánh trị. Đó là đặc điểm của chiến tranh VN. Mỹ ghi đến việc đơn phương rút quân khỏi chiến trường VN mà không sợ vấp ra thất bại là nhìn nhận quân sự không giải quyết được chiến tranh VN, cũng như quân sự không đem lại thắng lợi chung cuộc cho «Tổ tranh nữa. Đến việc Tổng Thống Thiệu kêu gọi sự tập hợp các chánh đảng để chính đảng đồng ý lánh đạo, cũng có nghĩa các bình trị bằng hòa quân sự, nhưt là đang thiếu quyết giành lấy « 15 phút cuối cùng » ấy.

T.T.Q.

« CÔNG THỨC MANILA » áp dụng để giải quyết chiến tranh V.N không?

SAIGON (AP).— Sau khi Ngoại trưởng Mỹ Rogers đưa ra những lời tuyên bố về vấn đề Việt Nam (các bảo cố đăng đầy đủ hôm qua), thì theo tin Mỹ AP loan báo đang có sự lo ngại sắp xảy ra một sự « đằng co » về ngoại giao giữa Việt Nam Cộng Hòa và Mỹ, khiến hai bên mất sự hòa hợp.

Lời tuyên bố của Laird có đoạn hình như ngụ ý có một sự thay đổi «công thức Manila» vẫn để hòa bình tại VN.

Chỉ vài giờ trước khi có cuộc họp báo của Ngoại trưởng Rogers để bàn luận về công thức trên đây, thì T Th. Nguyễn văn Thiệu đã tái các nhận và nhấn mạnh đến đoạn quan trọng nhứt trong bản thông cáo Manila, có liên quan đến sự kiện rút quân đồng minh chỉ có thể diễn ra sau khi Cộng quân triệt thoái.

Xem tiếp O trang 4

ĐIỀU TRA

Vụ án mạng vì tình tại nhà thuốc KimMai

VÌ SAO TÔI GIẾT VỢ ?

(là nữ dược sư KIM ANH)

Lần đầu tiên, Đặng-văn-Chính thố lộ tâm sự của một người chồng yêu và ghen

của PHẢI VIÊN Đ.N.N

SAIGON (9-4).— Chúng tôi đã gặp ông N.H.P. Một nhân chứng được cơ là quan trọng trong vụ án tình Đặng văn Chính giết vợ là nữ Dược sư Nguyễn thị Kim Anh chủ nhà thuốc tây Kim Mai ở đường Chi Lăng—Gia Định.

Chính nhân chứng nầy mà Đặng văn Chính đã khai là đang nói chuyện bằng điện thoại với vợ ông tức bà Kim Anh nên khiến ông tức giận đến phải giết chết vợ.

Ông N.H. P. là chủ 1 hãng suất nhập cảng ở đường Bùi Viện có vợ 6 con, 37 tuổi có vẻ bảo hoa, phong nhã.

Ông đã quả quyết với chúng tôi là 2, 3 năm nay, ông không hề gặp bà dược sĩ Kim Anh. Bà Kim Anh khi còn là sinh viên Dược đã còn là bạn gái ông mới dạy kèm cho mấy đứa con của ông.

Sáng 9-4, ông P đã chạy chỉ cảnh sát Quốc Gia Tân Bình mời đến để lấy lời khai về vụ án mạng ngày 26-3-69 tức vụ ông Chính bắn vợ là nữ dược sĩ Kim Anh.

Tại Tỷ Cảnh sát Tân Bình, ông P. được điều tra với người đàn ông giết vợ. Và cái bằng chứng mà ông Chính nêu ra chỉ là 2 cái thiệp chúc Tết.

Kim Anh như thế nào ?

Được hỏi về bà Kim Anh, theo

Xem tiếp R trang 4

LÀM HẠ GIÁ SANH HOẠT

Đời sống công chức và quân nhân lúc nầy bi đát hơn bao giờ hết. Nguyên do tại giá sanh hoạt lên cao. Vì vậy, hy được giá sanh hoạt là giải quyết được đời sống quá chật vật của công chức và quân nhân.

Trung thành với đường lối BẢO VIỆT, nhựt báo ĐUỐC NHÀ NAM đã chủ trọng đến hiện tình kinh tế nước nhà và đã đưa ra nhiều biện pháp ổn định tình hình kinh tế giả tạo nầy. Như vậy, chúng tôi cảm thấy đã đóng góp ít nhiều vào cải thiện đời sống công chức và quân nhân.

Nhưng đi sâu vào chi tiết ĐUỐC NHÀ NAM nhận thấy nhà cầm quyền cần giảm chi đến mức tối đa mới tránh được nạn in thêm giấy bạc, làm giá cả leo thang, mới tránh được cảnh điều đứng của mọi giới trở gian thương và thâm nhũng.

Trong số các chi phí ta thấy chi phí quốc phòng đã chiếm quá nửa ngân sách cho nên, giảm thiểu các Chi phí quốc phòng là một phần lớn vấn đề sẽ được giải quyết.

Làm thế nào giảm chi mà không phương hại tới việc bảo đảm an ninh cho dồng bào ?

Chúng tôi thấy đáng quan niệm lại tổ chức quân đội. Với những tiến bộ về kỹ thuật với các phi cơ với các trọng pháo tầm bắn hàng chục cây số... không cần phải duy trì một số quân lính xét không cần thiết Nguyên tắc QUÍ HỒ TINH hơn QUÍ HỒ ĐA phải được áp dụng triệt để.

Quan niệm Quân đội chuyên môn cũng cần nhường chỗ cho Nhân Dân Tự Vệ. Ai bảo vệ công sở đắc lực hơn là các Công chức CÓ MỘT ĐỜI SỐNG ĐÁNG SỐNG? Ai bảo vệ Phường Khóm đắc lực hơn là dân chúng được TỰ DO NO ÂM.

Ngoài ra, các công sở và công chức Dân sự cần giản dị hóa đến mức tối đa. Bất luận một công chức liêm chính nào cũng đều có thể nói rằng số lượng công chức có thể bớt hẳn đi một nửa mà không phương hại tới công việc.

Dưới trào Ngô mặc dầu tính thân phong kiến của người cầm quyền cả một phủ Tổng thống chỉ có một ông Bộ Trưởng một ông Đốc, lý mà điều khiển tất cả quũng máy công quyền với trên 20 nhà sở trực thuộc. Còn bây giờ phủ thì có tới ba con nhà thì kể không xiết.

Các công chức nếu được hội họp hằng tuần để kiểm thảo công tác, chắc chắn sẽ có nhiều đề nghị giản dị hóa thích đáng, miễn các lối phát biểu nơi hội trường không gây hệ lụy cho người bổn thắng Nhưng ngăn cản các lối nói thẳng chẳng khác chi đắp bờ ngăn nạn hồng thủy. Cho nên cần đề các công chức phê bình về các khoản chi tiêu của chánh phủ, chánh phủ sẽ giảm chi rất nhiều.

Với những ngân khoản mật phí, với các số tiền chi tiêu cho các phái đoàn đi ngoại quốc «giải độc» vv... với tiền xăng nhớt, công xa, tiếp tân v.v... chánh quyền không nhưng có thể chi thiện đời sống công chức quân nhân mà còn thay đổi hẳn nếp sống của toàn dân là khác.

Và lúc đó, chắc sẽ có ít người vận động tham dự chánh quyền.

ĐUỐC-NHÀ-NAM.

Tin-tức CHIẾN-SỰ

2 TRẬN ĐỤNG ĐỘ gần biên thùy Cam-Bốt

B.52 ném bom các căn cứ địch tại Tây Ninh và Bình Dương

VÙNG 3 CHIẾN THUẬT (TV) 9-4.— Trong cuộc hành quân Toàn Thắng 199, vào hồi 11 giờ sáng qua, một Tiểu đoàn thuộc Lữ đoàn 1 Nhảy Dù đã tiến sâu vào các mục

(Xem tiếp U trang 4)

BẠCH CUNG LẠC QUAN về viễn ảnh hòa bình tại Việt Nam

HOA THỊNH ĐỐN 8-4 (AFP) — Tổng Thống Nixon triệu tập Hội đồng Anninh Quốc gia trong hai buổi nhóm chiều thứ ba và sáng thứ tư. Hai buổi nhóm sẽ thảo luận hai đề tài khác nhau Tổng Thống Mỹ sẽ tiếp ông Bunker trước buổi nhóm Hội đồng An ninh sáng thứ ba. Chưa biết chăng nào Đại sứ Mỹ trở lại Saigon.

Có thể rút quân đơn phương song không rút liền bây giờ

PARIS 8-4 (AFP).— Trong cuộc họp báo hôm qua của ngoại trưởng Rogers, ông có phác họa phương thức thương thuyết song hành do sáng kiến của cố vấn Kissenger hoạch định : cuộc thương thuyết quân sự giữa Hoa kỳ và Bắc Việt, — cuộc thương thuyết chánh trị giữa VNCH và MTGP.

Về cuộc thương thuyết quân sự liên hệ đến việc triệt thoái quân đội ngoại lai ra khỏi miền Nam, ông Rogers so ước rằng việc nầy sẽ thể hiện mau chóng và trong năm nay nếu có thể đơn phương và với điều kiện có một sự triệt thoái song phương.

Nhưng ông không bác bỏ trường hợp « triệt thoái đơn phương » của Mỹ nếu cuộc thương thuyết « triệt thoái song phương » thất bại. Tuy nhiên ông không nêu liệu một cuộc triệt thoái đơn phương nào trong một ngày gần đây. Ông cũng không nói đến số 100.000 binh sĩ Mỹ sẽ hồi hương trong đợt đầu, như là những nhà bình luận Mỹ đã nêu ra.

Trong các giới triệu cầu với phái đoàn Bắc Việt, người ta cho hay rằng cuộc triệt thoái quân đội là một phần trong kế hoạch hòa bình của ông Nixon như vậy là Hanoi giải tiếp nhận nhưng đã nhấp được bắt kế hoạch ấy trong khuôn khổ cuộc tiếp xúc mật giữa hai bên.

Bạch Cung lạc quan cách thận trọng

HOA THỊNH ĐỐN 8-4 (AFP) — Các vị thân cận ở tòa

Xem tiếp H trang 4

Tại An Hữu

Một tiệc cưới bị ném lựu đạn

8 người chết và 20 bị thương

SAIGON — Hồi tối thứ hai, một đám tiệc cưới tại quận Giác Đẩu, (tỉnh An Hữu, thuộc tỉnh Định Tường) đã phải giải đoạn vì một quả lựu đạn nổ tung của một kẻ khủng bố.

Lựu đạn nổ làm 3 thường dân chết và 20 người khác bị thương. Tác kích đã thám xảy ra hồi 7 giờ 10 giờ đêm 7-4. Tin VTX nói kẻ khủng bố là VC.

Đọc báo ngoại quốc viết về V.N

MỸ MUỐN TRAO HẾT *gánh nặng Quân - sự cho V. N.*

Quân lực VN.CH. năm 1972 mới thật vững chắc

(Báo PARIS MATCH)

Tại Hoa Thịnh Đốn, Ủy ban ngoại giao Thượng Nghị Viện nhóm dưới những ánh sáng đèn rọi chỏa mặt của các nhiếp ảnh viên... Bộ Trưởng Quốc Phòng Melvin Laird đứng ra hăng lấy mũi tên công kích đầu tiên của ông nghị William Fulbright, một trong những ngôi sao sáng của nghị trường :

— Chiến tranh Việt Nam trong ba tháng nữa sẽ trở thành cuộc chiến tranh của ông Nixon. Ông Fulbright nói với một giọng khô khan, khẳng định.

Câu nói của ông chấm dứt một thời kỳ hòa hoãn thường lệ mà các Nghị sĩ dành cho các vị tân Tổng Thống và Chánh phủ của ông. Phe đối lập sau 66 ngày lặng thinh, bắt đầu chỉ trích ông Nixon đã không giữ lời hứa khi ông ra tranh cử : hứa một «kế hoạch» huyền diệu để giải quyết vấn đề Việt Nam.

(Xem tiếp trang 4.

Hội Chủ báo Việt Nam

Phản đối bản án xử ông Chủ nhiệm *báo TỰ DO*

SAIGON — Hồi 10 giờ sáng ngày 8-4, một phái đoàn Hội Chủ Báo gồm các ông Hồ văn Đông — Chủ tịch, ông Quốc Phong — Tổng Thư Ký, và ông Nguyễn Trung Thành — Thủ Quỹ, đã tới gặp Ông Nguyễn ngọc An, Tổng trưởng Thông tin và Chiêu hồi để bày tỏ sự xúc động của Hội Chủ Báo về bản án của

Xem tiếp K trang 4

DƯỚC NHÀ NAM CỦA VIỆT-LÂM-CHÂU

TRƯỚC THỜI-CUỘC

Quy luật của sự im lặng

Cuộc thương thuyết vẽ vào đề VN hiện nay có hai bộ mặt : bộ mặt chính thức và công khai ; và bộ mặt riêng tư và kín đáo.

Chính thức và công khai là những phiên nhóm mà mọi người đều biết ở Balê. Nhưng phiên nhóm đó giống như những cô gái bị... lột trần trường, ngồi nó nhột nhạt làm sao !

Chính Đại sứ Phạm đăng Lâm đã thú nhận rằng ông thấy mất tự do, vì có cảm tưởng bàng quan hàng vạn con mắt trên Thế giới đang đổ dồn vào sơi bối. Thỉnh thoảng ông có cố chỉ bài giác nhạc... đưa tay lên nắn lại cái nút cà vạt, vì người ta đang nhìn vào, cần phải làm đẹp cho ra vẻ (đại ý bài phỏng vấn trên tờ Figaro của Pháp).

Tình trạng đó có nhiên là bất lợi cho cuộc thương thuyết. Vì các điều viên nhột nhạt, mất tự do, làm sao có thể... thố lộ được nỗi lòng.

Bộ mặt chính thức và công khai đó còn điểm thêm những lời tuyên bố long trọng ở bên nầy hay bên nọ. Đại khái đó là những ý điểm của VNCH 5 điểm của MTGP-MN hay 4 điểm của Hanoi. Hoặc những bài diễn văn của ông Lâm ở Balê những lời tuyên bố của bà Bình ở Luân Đôn v.v...

Dĩ nhiên đó là bộ mặt gay go, cứng rắn và khó đăng đắng.

Xem tiếp W trang 4

CÓ GÌ LẠ Ở MIỀN TRUNG ?

VI — « Mối tình trí kỷ giữa bà lão và cây mít »

của Bbdpv DIỆP VĂN

VI — Cái nạn móc tôi cũng bắt đầu hoành-hành kể từ khi các Bar, các phòng trà được mở cửa. Từng tốp năm bảy tên da đẳng lảng vảng trước các Bar và phòng trà để làm mại người e-đê chân ngân.

Tất cả những cái eo đó khiến cho đêm nay các phòng trà, Bar tại Đà Nẵng vắn chưa đầm mở cửa, hoặc lê mở cửa ra là phải lợp lẹ, mở cửa ra là phải được bào đảm an ninh thì mới khiết làm vào cái cảnh « không lời mà còn lỗ vốn ».

Vẫn đề thuế cho các phòng trà, bar, tiệm gì đó khác then thế lệ mới cũng là một điều lắn-lăn cho ai chủ ngại ngùng. Hiện Phan bộ Bar, Phòng trà Đà nẵng đã nộp đơn lên chính quyền địa phương xin cam thiệp được giảm bớt các sắc thuế để có thể kiếm lời chút ít khi thực hiện các bar, phòng trà trên cái khái theo các nguyên tắc hiện hành.

Miền Trung vẫn là đất nghèo nàn. Vật giá miền Trung cũng phải kể lực hơn nhiều nơi khác. Mặt Trung cũng là nơi lien tiếp lấm nhiều khó khăn trên đường tiến-triển. Trường đã vào để đánh một vạn địa cho người VN mở phòng trà Việt nam tại Đà Nẵng sau hơn hai năm ấp nghiệp, ông là một liêu đăng để chỉ hi quyền quan tâm.

Miền sau Phòng Trà đương hiện thành những đồ-mục lan đàm một cách tuyệt vời, hương vị là lạ.

Biết nhiều, nhưng nói sao đây ?

Nhắc lại... một chuyến đi... kể ra được hết thì rất nhiều chuyện đau lòng ! Nhưng, người cầm bút, ở đâu buồn nhớ thật khó khăn.

Như lúc đến Đà Nẵng, có hàng trăm đồng bào tha thiết mong nhà bảo... « bảo đảm » giùm nghề cảnh của họ. Song, nhà bảo chỉ nhận tài liệu và chăm chú lắng nghe trong sự kiện, mà chẳng dám hứa hẹn... vì đề nhìn thấy quá nhiều phức tạp.

Nếu làm sao và viết thế nào đây ? Nhà đi thăm, mới ông Quan Tư... anh ruột của ông bộ trưởng... Đương sự nghe trên xe đến tôi... vừa đi vừa chỉ cho bằng phòng cảnh hoàn-đường... tôi ở Đa Đeo Lộc qua Điện Bàn... Ông nói giùng trầm buồn.

« Nhà bây thấy không những cảnh nhà quan quạt được vững vàng, đó là đầu hiệu, của một thời khang-ninh, coi đây là làng Hòa Vang Kỳ Lam... nổi tiếng sầm uất, về buôn bán, phong phú cả về tinh tiến và nhân hoạt chung.

Chiến tranh rập nhào trên trên bần đồ

Ông Quan Tư vẫn là người chân tình đã tiếp ở Bắc Quảng, nên... vui giọng của người đàn tính chất... Ông thở dài kể tiếp :

« Bây giờ còn gì nữa đâu ? Chiến tranh đã xảy ra hơn tháng ! Cả một làng biến mất trong một đêm... Cả một vùng... bị hòi mất hẳn trên trên bản đồ. Thật là không khiếp... Có những đêm đành đây dây sự tích bao hàng trong lịch sử nay chỉ còn là hoang dã.

Vùng đân cư đông đúc mới nào... nay đã biến thành ra mọc. Có gió ở gì là tối tăn, cây cỏ thấy có số tuổi bao chục thế kỷ đuy sống sót ở đây, thế mà... « Sogt... một phát ấn... đành gục luôn đi hết.

Chỉ xin tha cho Mít

Vẫn giọt thoát đi... thăm khia quang quanh vùng, tránh sự ăn hiếp lẫn lũ của địch quân, nếp nhà vào các địa thế thiên nhiên... nhà bao được nghe một chuyện... có thể coi nước mắt nhu bao là người đa cảm...

Có một bà lão... nào cả xin « tha » cho cái mít, được trồng từ ngày bà ra đời. Nay bà đã 87 tuổi tức Cây Mít ngang tuổiblà.

Bà lão lắt cảm thì Cộng Sản, Bà đó... Vì bao du kích, bà bị phá tan tành cả miền thì của bà. Đó là đến quê hương Vô Song. Nay bà coi chỉ còn gì đáng gìn giữ. Chỉ bà trong nay sau vun tưới Cây mít... trong thời ông bà mới lấy bao.

Thế trăng một cầu lời xa xưa... đã được gió lại bằng hình ảnh « Cây Mít đuy nhất nay. Bây giờ ông chẳng giả đã... năm sáu dưới lòng đất lạ. Đời bà chỉ còn Cây Mít và một con mèo... là niềm an ủi. Con mèo cũng chết chẳng thành thao. Nay... nếu Cây Mít bị đốn luôn nữa thì bà như đã tiêu.

Nghe lời bà lão... giới chức hữu quyền, đã phát mũi lòng ngưng tay. Và cho chuyển đầu động bà đã lên tới tai của cấp « trường tăng 2 và 3 sao.

Song... đến lượt công binh Đại Hàn đến... lấm cái đã... Bà Lão đành gọi là nhìn Cây mít từ từ bị... gục ngã. Nghe đau bắt đầu được mới thông cảm và bà cũng đã... quên đau sầu khổ.

Ở thôn quê, những vụ cỏn con như thế xảy ra tác đụng tâm lý sâu sắc.

Vì an ninh chung, ai mà trách người đại Hàn ấy ! Và chẳng, nếu những binh DH làm công ăn khan quang ký hiệu cảnh riêng Việt, khi nghe bà lão trình bày « mối tình trí kỷ của bà và cây mít » chắc chắn họ cũng không nỡ ra tay hạ thủ.

Chuyện ấy chỉ có xảy mà cũng thành một ý ai thuyết. Đâu chẳng thêm quý bản chất chân thành và dễ thông cảm. Khai thác được những đặc tiêu ký, làm cái dân không thao !

(MAI TIẾP)

TIN CẦN BIẾT

Đồng bào xe địch bằng xe Lam chú ý !

XE LAMB SẼ DỜI VỀ 4 bến mới ở Đô Thành kể từ sáng ngày 15-4-1969

Thông-cáo của các Nghiệp Đoàn xe Lamb Saigon — Gia định

Chúng thì trân trọng thông báo cùng quí vị thành kính lịch bảng xe Lamb Đô thành trong Đô Thành và vùng Gia Định được rõ :

Theo kế hoạch chỉnh trang và thẩm mỹ Đô Đô thành Đô Thành là bắt buộc tất cả các Lamb ba bánh không được hoạt động qua Công Trường Điện Hồng (ngã bùng binh Saigon), đồng thời giải tán các bến xe Lamb tập trung lại thành 4 khu gồi là NAM — BẮC — ĐÔNG — TÂY.

Sự tập trung này xảy chiếu phiếu phục chu quí vị hành khách không tỉ, phải đi bộ xa hơn trước, và cũng người ở mỗi khu chung tôi xin thông tin thêm mong đồng bào các giới thông cảm, khi muốn sử dụng xe Lamb trong công việc xe địch hàng ngày đều những địa điểm được bố định như sau :

(Xem tiếp trang 4)

CẮT NƠI ĐÂY

PHIẾU DỰ : CUỘC THI HÀNG THÁNG Của DƯỚC NHÀ NAM

Đợt 1 — Tháng Ba 1969

CÂU HỎI CHÀNH : *Đoạn văn dưới đây trích trong bài tựa gì, đăng trong Dược Nhà Nam đề ngày nào, tương nào ?*

(ĐNN số số 11-5 đến số đề ngày, 52, 51 5-69)

« Không cường quốc nào can thiệp được để bắt chúng ta ưng chịu một cuộc hoà bình lâm sẵn. Chúng ta sẵn sàng nói chuyện với đối phương về cuộc hoà bình nếu họ muốn. »

TRẢ LỜI : *(Viết câu trả lời nơi nhưng khoảng chưa trống)*

Đoạn văn trên trích bài mang tựa. . . . . (1)

đăng trong « Dược Nhà Nam » đề ngày . . . . . (2) nơi tương . . . (3)

Câu hỏi phụ để sắp hạng

Có bao nhiêu phiếu dự thi hợp lệ Đợt 1 này ?

TRẢ LỜI : Có. . . . . (4) Phiếu dự thi hợp lệ

TÊN HỌ, DỊA CHỈ NGƯỜI DỰ THI (5)

. . . . . .

. . . . . .

CHÚ THÍCH : 1) Chỉ chép đúng hàng tựa lớn của bài — 2) Viết con số Ngày, Tháng, Năm—5) ĐNN mỗi ngày 11 tháng... riêng số thứ nhựt 6 trang. Coi số viết con số số. Không được quo sáo. Nên dùng viết nguyên tử khác hị đậm. — 5) Viết tên họ và địa chỉ đúng theo thể Căn cước hoặc thẻ học sinh.

GỞI PHIẾU DỰ THI : A) Ở gần, đem Phiếu bỏ vào thùng thư dự thi đặt tại cửa bán quán ĐNN số 4 Ng. văn Thinh Saigon B) Ở xa gởi qua Bưu điện dán tem hợp lệ. Nơi phong bì, thờ viết : «Dự cuộc thi hàng tháng của Dược Nhà Nam » đề khỏi thất lạc. Gởi theo địa chỉ nhà bảo.

ĐỢT 1 : KHÓA SỔ : 18g30 NGÀY 25-4-1969

ở tính chất y : Nên gởi Phiếu trước ngày 10-4-69. Trực tế cho thấy thời hạn phải mất tối 15 ngày mới tới Saigon.

Phiếu dự thi nay đăng đến 20-4-1969

CẮT NƠI ĐÂY

NGUYỆN VỌNG NHÂN-DÂN

Tại sao hãng thầu Q.H lại thâu nhận phu khuân vác không thuộc N.Đ Công nhân Địa phương

Saigon, ngày 4 tháng 4 năm 1969

Kính gửi : ANH CHỦ TỊCH TỔNG LIÊN ĐOÀN LAO CÔNG VIỆT NAM

Kính thưa Anh Chủ Tịch,

Chúng tôi xin thay mặt cho toàn thể anh chị em Công nhân Phu Khuân Vác tại Phân Bộ Bến Giang Cảng Thủ Đức thuộc Nghiệp Đoàn Công nhân Thương Cảng và Liên Thuộc, thuộc Tổng Liên Đoàn Lao Công VN trân trọng kính trình Anh Chủ Tịch và xin can thệ một việc như sau.

Suốt thời gian hoạt động tuân thủ anh hùng của đơn bết sống lực và tinh thần phục vụ trong kỷ luật, thi hành nghiêm chỉnh theo phương châm « Lao Tư Lưỡng Lợi » để thực hiện những đích vụ được giao phó.

Thế theo kết quả cuộc đến thăm khai thác và tiếp xúc tại Tân trở Thủ Đức ngày 22-2-1969, hãng thầu Quang Hoa và đốc đó tại khu Tân trở Thủ Đức ngày 22-2-1969, hãng thầu Quang Hoa ông đã Diệp Nam Giám đốc trung thầu.

Sau đó ông Giám đốc lãng thầu «Quang Hoa» cũng đã hứa và cam kết với Đại diện của chúng tôi là công việc sẽ không ở ai thay đổi.

Nhưng sau ngày 27-5-1969 ban Giám Đốc hãng thầu «Quang Hoa» lại không giữ lời cam kết với anh em chúng tôi ngang nhiên kỳ gạo kẻo với một số người khác dưới danh nghĩa của ông là « NGHIỆP ĐOÀN CÔNG NHÂN HÀNG BAO SÔNG LONG TÂN THƯỢNG CẢNG » (Nghiệp đoàn này mới được thành lập vào tháng ba tháng 3-1969) tiếu thực tế nghiệp đoàn này là sự biến thể của «PHÂN BỘ CÔNG NHÂN ĐIỂM HÓA VIỆN GÁC DAN VÀ CÔNG NHỰT LIÊN TỤC TẠI KHU TÂN TRỞ THỦ ĐỨC», nó toàn tan không chứt liên hệ gì đến công tác bốc dỡ hàng tại bến Giang Cảng Thủ Đức.

Đặc biệt hơn nữa là những người đương cầm chánh tại giữ công ăn việc làm của chúng tôi HÀU HẾT KHÔNG PHẢI LÀ NHỮNG NGƯỜI SINH SỐNG BẰNG NGHỀ KHUÂN VÁC MÀ BẰNG NHỮNG NGHỀ CHUYÊN MÔN CỦA HỌ NHƯ NHÂN VIÊN, GÁC DAN VÀ THỢ KH.O

Để che giấu tròn đoạn lại lộng và man rợ này, người đương cầm kẻo với hãng thầu Quang Hoa và anh Phan văn Bảo nguyên là Chủ tịch Nghiệp Đoàn Điểm hóa Viện, Gác Dan và Công Nhựt Liên tục tại Khu Tân Trở Thủ Đức đã tung tin lão khoét cho biết, sự kỳ kết của họ đã được anh Chủ tịch Tổng LBLCVN nhận tận nơi nơi tăng cấp, công nhận và chánh Anh Chủ tịch đã hứa sẽ tạo tình bằng mọi cách giúp đỡ họ.

Liên tiếp trong những ngày 28-29-30-3-1969 do sự hướng dẫn và đốc xúi của anh Phan Văn Bảo, một số đu đăng đã cùng hãng lực cùng B Bình Sĩ ngang nhiên xâm nhập vào khu Tân Trở Thủ Đức để hô hào trợ cho âm mưu chèn ép giành giựt công ăn việc làm của họ. Hành động ngang ngược và sai phép đó đã được chiếu người chứng kiến trong số có các đồng Đại Diện Cơ Quan USAID.

Để tránh sự tranh chấp có thể đưa đến việc đổ máu đáng tiếc giữa những Nghiệp đoàn cùng chung chịu một hệ thống và cùng để bảo vệ thiết thực đời sống và công ăn việc làm của anh chị em Công Nhân, chúng tôi khẩn thiết mong cho anh Chủ tịch sớm can thiệp hãng một giải pháp ôn hòa và hợp tình hợp lý nhất để là « công việc của ai nấy làm, quyền lợi của ai nấy hưởng » không có sự chèn ép, giành giựt giữa những người lao động để kẻ khác ở người hưởng lợi.

Hà lết anh em công nhân hàng tôi đã số là cựu Quân Nhân, đã trong vụ dưới hàng có của QLVNCH, khi được giải ngũ trở về đời sống dân sự, bằng mồ hôi và sức lao động chúng tôi đã đóng góp hết khả năng của mình vào việc xây dựng xứ sở.

Trong khi cho đợi sự can thiệp, kính xin Anh CHỦ-TỊCH nhận nơi đây lòng tri ân sâu xa của toàn thể anh chị em công nhân chúng tôi.

TM Hội-Đồng Quản-Trị

Phó CHỦ-TỊCH NGUYỄN-ĐÌNH-DẬNG

Sau vụ nổ bên hông cư xá Dân sự Mỹ trưa ngày 5.4.69

TRỘN Ở ĐẮC CÔNG V.C.

tại Vĩnh Long bị bắt

VĨNH LONG (VTX) 8-4.— Ty Cảnh sát Quốc gia Vĩnh Long vừa bắt được trọn ổ đặc công Cộng sản tại trung tâm thị xã Vĩnh Long vào lúc 1 giờ 45 trưa ngày 5.4.69 vừa qua.

Vụ nổ trên đây không xảy một sự thiệt hại nào về nhân mạng cho người Mỹ tại đây nhưng đã vất bại một bà lão tên Nguyễn thị Thanh, 81 tuổi, và gây thương tích cho sáu thường dân khác mà nhà hết là học sinh từ 11 đến 20 tuổi.

Người lại, 2 đặc công Cộng sản tên là Lê Quốc Hung và Nguyễn văn Biển (đều cùng lứa tuổi 16 và người là học sinh lớp Đệ Tứ Trường Trung Học Tăng Phước Hiệp tại Vĩnh Long) đã bị nổ tan xác cùng với chiếc Honda, khi bọn chúng đang chở chất nổ trên đường đến ở nơi cách cư xá xây chừng 30 thước.

Ngày sau đó, Ty Cảnh sát Quốc gia Vĩnh Long đã khai trừ và triệu đặc công Cộng sản tại Tỉnh ly Vĩnh Long, đồng thời tị hình thông 3 gói chất nổ nặng 16.2 kg ở.

Vì việc điều tra khai thác hiện đang tiến hành nên danh tính bọn đặc công Cộng sản trên đây chưa được tiết lộ.

Phái đoàn hội chánh Bộ Chiêu hồi

Nói chuyện với đồng bào tỉnh B.H

BIÊN HÒA 8-4.— Trong khuôn khổ chiến dịch Xuân Quế Hương, Bộ Chiêu Hồi đã cử một Phái đoàn Hồi chánh ao cấp về nói chuyện với các giới đồng bào trong Tỉnh Biên Hòa từ 2 đến 10-4-69.

Tại trường Trung học Ngô Quyền Biên Hòa, sáng ngày 2-4-69, Phái đoàn Hồi chánh đã nói chuyện trước 600 học sinh của hai trường Trung học Ngô Quyền và Trần Thượng Xuyên. Diễn giả là anh Dương Cao, giáo viên cấp 2 miền Bắc, xâm nhập vào Nam hồi tháng 12-1967 đã làm công tác tuyên truyền vận động thanh niên, học sinh đều tranh chính tị, anh vẽ hồi chánh cuối năm 1968. Đã tái mà Hồi chánh viên Dương Cao đã trình bày với học sinh là « vấn đề vận động giáo dục Miền Bắc. »

Buổi nói chuyện đã diễn ra trong bầu không khí thân mật và hào hứng. Học sinh đã siêu lên nhiều câu hỏi liên quan đến đề tài và đều được diễn giả giải đáp thỏa đáng.

Thiết lập cống thoát nước tại một số đường phố trong Đô Thành

SAIGON (VTX) 8-4.— Tòa Đô Chánh cho biết sẽ thiết lập đường cống thoát nước tại một số đường phố trong Đô Thành và công tác này sẽ được thực hiện trước ngày 10-4-1969.

Theo thông cáo của Tòa Đô chánh, kể từ ngày đến ngày 10-4-1969 các giá chủ có bảng rào, bảng bạc, các mái hiên và nhà cửa phạm lộ giới của đường phố phải gỡ bỏ. Quá hạn định trên Tòa Đô Chánh sẽ cho giải tỏa và tắt cả mọi sự khiếu nại đều không được cứu xét.

Thông cáo cũng ghi rõ các đường được thiết lập ống thoát nước gồm có :

Lê « Duyên và hẻm Bà Xếp; Tô hiến Thành Dương Công Trừng; Mai Xuân Thưởng và những nhà tây cất trên Kinh Hàng Bàng nằm trên đường Mai Xuân Thưởng; Nguyễn văn Thoại; Phó Đức và Hương Lộ 14.

Bóng tròn

Theo như tin đã loan, giải vô địch túc cầu Thiếu niên Á Châu kỳ 12, do Thái Lan tổ chức, nó cũ hành từ 14-4-69 tới 2-5-69 tại Cộng Hòa có nhóng 16 quốc gia tham dự với 15 bội đại diện ky được chia ra trong 4 toán sau sau :

TOÁN A : Mã Lai Á, Nam Dương, Ba Tư, Tích Lan.

TOÁN B : Ai Lao, Phi luật Tân, Đài Bắc, Đại Hàn.

TOÁN C : Thái Lan, Tân gia Ba, Nhựt Bổn.

TOÁN D : Miến Điện, Trung Hoa Dân Quốc, Hương Cảng và Việt Nam.

CHƯƠNG - TRÌNH TIVI ★ BÁC-SĨ TRỰC

Thứ Năm 10-4-1969

ĐÀI VIỆT NAM

19g00 Đài hiệu — Quốc Kỳ
19g15 Chương trình Thiếu Nhi Tuổi Xanh
20g00 Tin tức — Thông Cáo
20g20 Tiếng Nói Dộng Viên
21g00 Điểm bão — Bình luận — Giới thiệu chương trình hôm sau
21g15 Thời sự Quốc Dụ
21g25 Thể Thao
21g45 Chương trình Tân Nhạc Đài hiệu — Quốc Kỳ

ĐÀI MỸ

1330 Test Pattern Music
1413 What's Happening
1415 Sign on News
1430 RB Carol Burnett
1530 RB Dean Martin
1630 RB Mission : Impossible
1720 Lets Speak Vietnamese
1730 Wide Wide World
1800 Bewitched
1830 Hollywood Palace
1930 Evening News
2000 Weather — Bobbie
2005 Jonathan Winters
2100 Big Valley
2200 Late News
2210 Boxing

BÁC SĨ

(Tối thứ năm 10-4-69 từ 19g đến 6g sáng thứ sáu)

(Trưa thứ sáu 11-4-69 từ 13g đến 14g30)

BS. — Lê văn Triển 25 Phát Điểm S.G
— Bùi Nghĩa Hinh 43 Phan Đình Phùng G.Đ

Trung tâm Y tế đêm (miễn phí)

— Y VIỆN PHÚ LÂM, 137 đường Lục tỉnh Cholon. Điện thoại 36280.

— Y VIỆN CHỢ RẪY, 28 Đại lộ Hồng Bàng Cholon. Điện thoại 37877.

TẠI QUẦN BÀY

Khám phá hầm võ khí quan trọng

SAIGON 7-4. Ty Cảnh Sát Quốc gia Quận Bảy chiều ngày 7-4 đã khám phá được một hầm chôn giấu 81 súng AK.47 và một số lớn đạn được của Cộng quân chôn giấu tại Thượng câu Mỹ Thuận tại Ấp TN Phú Lâm thuộc Quận VII.

Được tin mật báo của đồng bào, ông Nguyễn Khương Hồng Trưởng phòng Cảnh sát Đặc biệt Quận VII đã hướng dẫn chuyên viên đến khu vực trên và khám phá được ngoài số súng đó trên, mà số đạn được gồm 13 thùng đạn AK 47 in « 9.000 viên », 25 thùng thủ phão của 150 quả và 1 quả đạn B.40.

Ở đây tai vách mạch rừng

TỔNG THỐNG CÒN PHẢI LÀM VIỆC SUỐT ĐÊM

Nếu toàn quốc đã có dịp chứ trong đến «Sự Tiến Triển hòa bình» của Tổng thống Nguyễn văn Thiệu vừa tuyên đọc tại Quốc hội ngày 7-4-69 thì trái lại riêng chúng tôi thấy có bần phần đề nói lên về cái chí mà Tổng thống đã thể thiết với bốn thông điệp đó.

Theo giới thạo tin có thẩm quyền đã cho tôi thì suốt đêm 6 rạng ngày 7-4 Tổng thống đã bỏ ngủ để soạt lại bản Thông điệp và tự tay viết thêm nhiều đoạn theo đúng ý muốn của mình.

Bằng cớ là hôm ấy ai có mặt tại Quốc hội tuyên đọc nhận thấy Tổng thống đã đọc đến những bản viết bằng tay mà đó, do chính mình vừa toàn thảo cách đó mấy tiếng đồng hồ và việc nầy, Đài Tiếng Nói HoaKỳ từ Saigon đánh đi rồi.

Số đề chăng tối phải kể lể, không phải vì lẽ bốc thơm mà là để nhấn mạnh cái tâm quan trọng của bức Thông điệp hướng về quốc gia đại sự.

Và để rõ xin được nói thêm rằng, chính Tổng thống đã phải bỏ công viết bản Thông điệp như vậy, nên cũng trong địp nầy, khi nghe Tổng thống hỏi quý đồng Thượng Hạ viện Quốc hội chăm lắng và bảo chỉ mà Tổng thống đã làm «cơm mãng» hết đêm thăng tư năm ngoái đến nay đã xong chưa ?

Mình không nghe có tiếng trả lời và lòn g bất lì ngại, khi một người như Tổng thống phải làm việc thâu đêm, còn «các cha» thì nay lấm mai lực, việc nước hả ? Ở ! Dân chúng có chết sống mặc bây «tiên thầy bố tôi» chớ thờ gì có hai cái Quí chế ấy mà «rưu» cả năm 1968 vừa thôi, nhiều nhiều là ngon ?

Vậy, các ông đoàn dân cử ấy có quả đúng là những người lác nào cũng hăng say với chức vụ, nhưng số cơ trí đã quan niệm ??

ĐỀU CÓ «TA ĐÂY» CHÁO TỒNG THỐNG

Nghe tối đặt câu hỏi trên, thằng xỏ là nhà tới bỗng nghe miệng nó nói :

— Nầy nhá ! Em có «đi dự» (sic) phiên nhóm Quốc hội lưỡng viện để nghe T.Th, đọc thông điệp và xin bắc đồng cá nóng mà cho phép em được kể lại...

Rồi nó vào đề, trước hết nó cho biết sáng thứ hai 7-4-69 và như đã thông báo thì Diên Hồng có phiên họp «mở mươn» hay «nhỏ mản» đầu năm 69 của Thượng Viện và liền đó sẽ có phiên họp khoáng đại Lưỡng viện tiếp theo.

Nhưng hôm ấy phiên họp «đầu năm» của Thượng viện chỉ Khai mạc rồi... bế mạc ngay trong vòng 20 phút năm phút ; vì phải nhường chỗ cho TT đến đọc thông điệp.

Tại phiên họp «chớp nhoáng» ấy, người ta có thể « đếm đầu» được lối 24 TNS trong tổng số của TV là 60 ông.

Thoạt tiên tối đã có ý nghĩ là họ đã quá ư bề bối, nhưt là đối với phiên nhóm «đầu xuân» của TV mà còn «sp xăng» nhiều quá vậy.

Nhưng thế là tối đã lầm tưởng, vì đã đến phiên nhóm quan trọng vậy, nếu đều hội đồ mặt tại Diên Hồng bấy giờ diễm bình lại, người ta phải nhích một nụ cười (chẳng cần biết ý nghĩa nào) mà tổng cùng Thượng lân Hạ đều cả... «ta đây» cháo Tổng thống.

Bằng vào cái lẽ sốt sáng đó hết—mặt ấy thằng xỏ là nó quả quyết rằng : Đừng trách các cha nội lãm biếng nhưng mà oan cho họ.

Chỉ tiếc có mấi điều là phải chi bất cứ phiên họp nào cũng có Tổng thống đến, thì chắc chắn là ngày hôm ấy sẽ bắt hàng thêm cái trò rau của Đại tướng Khánh, cũng chẳng giống rau của Trung tướng Thi, mà thiệt là trùng hợp (bất ngờ) nọ lại le the y hệt rau của bác Năm...

Trong cái phiên nhóm, chận hoạng nó liền : Ê ! Đừng có nói bậy, Trung tướng Trần văn Soái đã ra người thiên cổ, phải có sự kính trọng.

Nó cãi : Em đâu có ý nghĩ vậy, Những chỉ, nhớ rau đồng Tổng Paul Nur vừa được như rau của ông Tổng Cần thơ đã quá cố, thì cũng cón oai lắm. Đâu nầy, nó rặm như đám cỏ, le the như rau của bác Năm... trong hội Lăng Ông và cũng kể chuyện nầy mà nghe chơi, chớ có chế khen gì ai đâu mà sợ.

Rồi nó tiếp... nhớ sử hàn rau giới thiệu, em có phóng vấn sơ qua ông Tổng Paul Nur về vụ hại phó trong của Tháp Chàm lăng Kỳ-lá đã bị ông DB. «bẹp nhẹp hay nhẹt lên» vô chưng ở HNV.

Ông Tổng Paul Nur có cho biết : Kiến như thế nào :

«Bộ phát triển các sắc tộc có trách nhiệm trong việc bảo vệ các di tích lịch sử nền văn minh của đồng bào thiểu số DB. Nghĩa đến Tháp Chàm được gởi các phó trưởng để là hành động phối hợp và bắt nguồn từ ý tưởng, triệt hạ nếp để đã, các Sắc tộc thiểu số ở VN vào lăng quên. Và không ai đó, từ một chuyện ăn cắp lên, thường ở DB Nghĩa đã bị ông Tổng Paul Nur lên án nặng và chúng tôi sẽ cón trở lại vấn đề nầy.

NÓ DẠNG ĐỘI MỒ SỐNG DẬY

Lại chẳng, biết bắt được vụ hại phó trong của Tháp Chàm lăng Kỳ-lá đã bị ông DB. «bẹp nhẹp hay nhẹt lên» vô chưng ở HNV.

Xin trích ra đây hai đoạn mà bạn IN đã viết :

«Cách tôn Nhật thực Mỹ đã tự vào sau nầy, khi chiến tranh chấm dứt đã làm cho bọn con buôn thời cơ, chuyển hướng về phía «ăng giống Thái Dương Thần Nữ. Các tổ chức thân hữu Việt — Nhật cũng được chuẩn bị chớ đón thời cơ, nó là bắn lại bạn Đồng hành sau là mở lớp tăng Nhật để gởi là có hoạt động.

«Hãy tốp lại những trò nhảm nhí, hớn bọn con buôn thời cơ! Hãy lo lắm đi, tôi cũ! ; cho Mẽo RMK chưa đủ hay sao, mà có tất tuồn đinh đi. Tôi đã, tôi cho Nhựt.

Cũng như các phong trào «Anata» nầy đã có từ 25 năm xưa và hôm nay lại giang đội mũ đã sống dậy... bài báo của bạn IN đã bắt tôi phải duyệt lại bức thư của thằng bạn «đã khẩn» từ ngoài chiến trường gởi về hồi thế ấy trước mà tôi chỉ kịp đọc sơ qua bức thư ấy như sau.

Vung T.C.T ngày 9-3-69

Anh Ngọa Long mến,

Tụi đang ở sát khu phi quân tự mà no không... phi quân tự chất nào, súng vẫn nổ lắm ăn và điều đó bắt tôi luôn nhớ đến anh là người bạn gần cùng có ý tưởng ngược lại.

Vì cũng với ý tưởng ngược lại đó, nên vừa nhóm gặp thằng bạn ở Saigon ra, nó cho hay là phong trào «Anata» sẽ sống lại, do đây mà có thư nầy về anh.

Anh ơi ! Suốt đời tôi chẳng bao giờ quên cái ngày mà chúng ta trân trọ ký vong, khi 21 thằng mình tốt nghiệp KOTÔKA (Cao-đẳng khoa) và được ba chọn...

Dường như là hồi đó bọn chúng mình lấy mình làm Hình trước ý phải không anh và chính anh đã thay mặt không chấp nhận.

Vì anh em đồng thanh đề nghị một là hiệp tác văn hóa chánh trị, một là được vô trang chống xâm lăng, ma riêng tôi đến ngày nay đã tại người tôi thành một chiến sĩ của VNCH với đầy tự tin và tự hào.

Bởi khi xưa là mình phải như sự giúp đỡ của họ, nay tu đã có Quân đội và Quân đội trường thành mình phải biết tự cường.

Hôm nay nhớn ngày 9-5 nhớ lại em Nhựt Bạo hành kiến tôi có thơ nầy về thì anh và nhớ có gặp ông bạn Nhựt nào xin chi tôi gởi lời chào... TYONARA một cách trịnh trọng.

Và bức thư trên đây là ý nghĩ MỘT của một người XƯA từng sát cánh với Nhựt, xin lưu lên làm đối tượng, vì nó khác hẳn với bọn toàn nhậy ra lăm đây từ cho Anata bây giờ mà bạn IN và tôi chắc sẽ còn nói đến nhiều hơn.

NGỌA LONG

TRUYỆN DÀI XÃ HỘI (thời kỳ 1945-1954) Số 81

BÁCH MAI

CHƯƠNG SÁU

Cánh Chim Bạt Gió

— Cô chớ. Tôi đang dự nhớ tới Bạch Mai nằm một mình, tôi sợ Bạch Mai buồn chonên tôi nhớ chị bạn cũ giùm lợ

— Chị đi tới đây bằng gì ?

— Mượn xe đạp của chị bạn đi cho lẹ.

Bạch Mai vui vẻ :

— Chả bửa nay ghe bầu lại đi xe đạp ?

Cô ý tứ ngoả đi xem xứ vào. Cô la lên :

— Tới giờ bác sĩ đi khám bịnh mà mấy người cứ ở nán lại đây hoả. May người muốn ông bác sĩ ông đuổi tôi phải không ?

Mẹ Bạch Mai và Quyên khẹp nép nhìn sau tấm vách. Khi cô ý tứ đây xe đi qua rồi, hai người ra dấu với Bạch Mai là bà và Quyên ra ngoài ngồi đợi bác sĩ làm thuốc.

Bác sĩ là một chàng thanh niên trạc tuổi ngoài Bạch Mai. Chương mặt chẳng hơi thon, đôi mắt nâu sau lần kính trắng. Chiếc áo cao cổng làm tăng thêm vẻ thư nhã của một vị bác sĩ trẻ.

Bác sĩ Trọng giỏ mỏ chào Bạch Mai Nàng nhiêu mỉ nụ cười lại.

Ngày từ khi bước vào gian phòng của Bạch Mai, bác sĩ Trọng đã bị thâu hút ngay trước sắc đẹp thủy mi của nữ bịnh nhân Mặc dầu nước da nàng hiện nay xanh xao sau máy hôm mất máu, nhưng qua gương mặt trái xoan, cái mũi dọc dừa, đôi mắt sâu mộng và sáu đôi lên huyền, người ta đoán ngày cô gái nầm trong gia phòng có một vẻ đẹp sắc nước hương trời mà nét cọ của người họa sĩ tài danh không thể nào nói lên hết được.

Bác sĩ Trọng chỉ nhìn thoáng qua gương mặt trái xoan của Bạch Mai, chàng ngây ngất, không thốt ra được lời nào.

— Thưa bác sĩ, bác sĩ xem bịnh tình của tôi có chứng nào bác sĩ có thể cho phép tôi ra khỏi bịnh viện.

Bạch Mai vừa hỏi, vừa đặt bàn tay phải trắng nuột lên ngực nàng

Bác sĩ Trọng nhìn mười đầu ngón tay bấp mảng của Bạch Mai. Chàng không tin Bạch Mai xuất thân từ chốn lao động bình dân.

Sống nay, trước khi đi khám bịnh, chàng lấy hồ sơ của từng bịnh nhân ra xem, chàng thấy ghi trong hồ sơ Bạch Mai ở dưới ghe, trên sông Sài gòn.

Chàng không tin được những lời lẽ ghi trong tập hồ sơ. Mấy ngày nay chàng mất ăn mất ngủ cũng chỉ vì sự có mặt của Bạch Mai trong một bịnh viện mà đã sở bịnh nhân vào nằm thường là hạng người lao động nghèo khổ

Bác sĩ Trọng mở bảng trên đầu của Bạch Mai Chàng cảm thấy các vết cắt thương của nàng. Tim hăng đập mạnh.

— Thưa bác sĩ, chứng nào tôi về được bác sĩ ?

— Mấy vết thương của cô hơi sâu. Ít nhứt cũng phải qua vài ngày, tôi mới xem kỹ được.

— Thưa bác sĩ, có thể nào bác sĩ cho tôi về sớm được không ?

Bác sĩ Trọng nhìu đôi lông mày ra chịu tư lự, cúi mặt nhìn xuống đất :

— Chắc không được cô à !

Giọng chàng nói hơi run run. Lòng chàng dang se thắt lại. Trong thâm tâm, chàng mong ước Bạch Mai ở lại mãi mãi trong bịnh viện.

Đối với bác sĩ Trọng, giờ đây Bạch Mai như cánh hoa hàm tiếu lạc loài trong một vùng lau sậy. Thường thường những người mang thân xác đến bịnh viện, đều là những kẻ ốm đau, vẻ người tiều tụy, gương mặt hốc hác, thiếu máu.

Dù có yêu đời đến mức độ nào sống lâu ngày trong bịnh viện rồi mới cảm thấy bịnh viện là một cảnh đồng tiêu sơ gợi cho con người một nỗi buồn man mác. Nhưt là khi về chiều hoàng hoàng hôn vừa ba thắp lòng con người tự dằng cảm thấy hãng thuần bên chân trước số kiếp conngười gắn liền với những nỗi đớn đau của thể xác.

Kể từ khi Bạch Mai vào nằm ở ngôi nhà sơn trắng, như có một luồng sinh khí mới bay nhảy tung tăng. Cảnh hoa đời giờ đây dường bước không phải tại một chiếc quán trọ mà tại một bịnh viện.

Bác sĩ Trọng khoát tay :

— Cô nằm xuống cho khoẻ.

Chàng nói nhẹ nhàng.

— Cô có cần chi, cứ cho tôi biết, tôi có thể giúp cô được.

Bạch Mai mỉm cười, đôi lộ hàm răng đều đặn.

Bác sĩ Trọng chỉ nhìn gương mặt trái xoan của cô gái lai Pháp, chàng cũng thấy đôi chàng tươi lên một phần nào.

Từ khi bước vào nghề y sĩ, chàng chưa bao giờ gặp một bịnh nhân có một duyên dáng ... my như Bạch Mai.

— Cô Bạch Mai à ! tôi xin hỏi cô nầm sau chuyện, không biết cô có chịu trả lời không ?

— Dạ tùy ý ông, tôi lắc nào cũng sẵn lòng trả lời các câu hỏi của ông.

Bác sĩ Trọng nhác chiếc ghế mây đến ngồi cạnh giường của Bạch Mai.

— Tôi có điều hơi ngạc nhiên là kể từ khi cô vào nằm nhà thương tôi ít thấy người nhà có đến thăm viếng cô

Đôi hàng lông mi của Bạch Mai nhấp nháy.

— Dạ có chớ, có đến chớ ông không thấy.

Bác sĩ Trọng liếc sơ đôi gót chân đỏ au của cô gái đ

Do Vụ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) Đưọc Nhà Nam Đăng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

HOẠT ĐỘNG CỦA MỸ TẠI VIỆT NAM

dưới mắt một người Mỹ

Nguyễn tác : L'ECHEC AMÉRICAIN AU VIETNAM
VU PAR UN AMERICAIN của Hilaire Du Berrier
TẾ XUYÊN dịch thuật

(Tiếp theo)

XXII.— Cabot Lodge bước ra sân khấu

«Thật ra không có gì đã-mình chứng minh được cuộc nổi loạn ở miền Nam VN. Ai đã có dịp đi thăm thấy rõ nếu như tôi chắc là cũng phải nhận thức những tiếng bị kỷ lạ đạt được ở nơi nầy».

Trong khi toàn thể miền Nam VN đều chờ đợi một cuộc tổng khởi nghĩa không biết bùng nổ vào ngày nào, thì dư luận ở Mỹ đã xô đẩy dự trù một hiểu những khí lực quan. Những « du khách » tới thăm viếng VN do tiếng riêng cho họ hay đo tiếng của ai không biết, khi họ trở về nước đều đưa ra những lời tuyên bố tiếu ác.

Nhưng nếu đưa Mỹ đã đề cho người ta nhôi sọ, thì Việt Cộng ở Hanoi lại sáng suốt hơn, nhìn xa thấy rộng hơn.

Do sự trong giao của những nghiệp đoàn tả khuynh Au châu và do một nhóm «cảm tình viên» Liên Đôn mà người cầm đầu là một dân biểu đảng lao động, mà Hanoi biết được rằng phe Kennedy đang mưu tính rút ray ra khỏi lò lửa. Chỉ còn điều mà Hanoi không biết là ai sẽ ký ở Ngô Đình Diệm. Chánh phủ Bắc Việt định liệu N.uyễn Tôn Hoàn vì ông nầy có một đảng chánh trị sau lưng.

Bởi vậy bào Humanité, cơ quan đảng cộng sản Pháp, ngày 22-9-62 đã bắt đầu bắn một mũi tên vào Nguyễn tôn Hoàn. Bào ký công kích mãnh liệt Hoàn là một kẻ bảo chiến và tay sai của Mỹ.

Nhưng Hanoi cũng như Bắc Kinh đều hiểu rõ đây chỉ cuộc lý tri ở Mỹ sẽ phải thắng thế độ nhu nhược. Sau cùng sự lo ngại của Hà nội và B.K là có là không đúng.

Ngày 2-1-1963, chánh phủ miền Nam Việt Nam vấp phải một thất bại lớn : nhiều bộ đội VC xuất hiện ngay ở trung tâm thủ Mytho và tranh thức nổi dậy, lực lượng VNCH được trang bị đủ đại bác 105, chiến xa lại nước và trực thăng do Mỹ viện trợ, Chánh phủ Kennedy có hay ta sẽ rước bị thảm đó.

Nhưng các chánh lý ác thiên Diệm lại nguy biện rằng : nếu khi Hồ kỷ bị VC cướp đoạt sẽ vô trong cho các phần tử quốc gia trong hàng ngũ cộng sản để chờ ngày quay đầu lại diệt Cộng. (Bài Washington Post ngày 25-1-1963).

Một điện tín Saigon đánh đi ngày 24-1 nói rõ hơn : «Mỹ đã vô trong cho những người thiên cộng ở ngoài khu vực những đàn thiếu số để có kiểm soát vùng cao nguyên miền Nam Việt Nam». Sau tin điện này không lạc quan quá mức và nhìn nhận sáng cuộc thế nghiệm sẽ đổi khi không đem lại kết quả mỹ mãn như mong muốn, vì dụ như vụ xảy ra ở Plei Mrong tại đây 38 binh phòng thủ bị giết. Người ta cho nếu ra công cuộc phòng thủ các ấp chiến lược cũng thường bị thất bại chưa coy.

Việc phải đến đã đến.

Trong khi các sĩ quan liên lạc đi đi, về về giữa Saigon cùng Hoa Thịnh Đốn, trong khi Tổng Liên Đoàn Mỹ AFL-CIO tuyên bố chánh phủ những lối khuyến cáo của Irwing Brown đưa một lãnh tụ phong trào nghiệp đoàn lên thay thế cho Ngô Đình Diệm, thì cuộc không hoàng mà trong 9 năm qua Mặt trận Mỹ đã cho đây được, nay đã đến lúc bùng nổ.

Sau khẩu cho tấn bi kịch là thành phố Huế, lãnh đạo của bọ chánh Ngô.

Đức Giám mục Ngô đình Thục, cầm đầu địa bạt nầy, chuẩn bị lễ kỷ niệm 25 năm nhậm chức của ông Ngô đình Diệm vào ngày 5 tháng 5. Diệm sẽ từ Saigon ra Huế dích thân dự lễ. Ngô đình Cẩn quyết định cuộc lễ nầy thành một cuộc biểu dương chánh trị có tầm rộng lớn ở ở toàn quốc.

Các thường gia miền Trung sau nay : thân đồng bọ phái cung ứng tiền bạc rất nặng dưới hình thức là «lễ vật và thanh». Mỗi người đưa lễ vật lại phải kèm theo một bức thơ có trung ương đức của Đức Cha.

Ngô Đình Cẩn chất vấn Thượng Tọa Tích Tịnh Khiết sao Thượng tọa chưa làm phận sự như các công dân khác ở miền Trung ? Thượng tọa đáp lăng trong lời bày ông không muốn giết thờ cả tăng và lễ vật. Trong những trường hợp khác, bọn đã sắng tố cáo cảm với các tôn giáo bạn nhưng ông không muốn cứ chỉ đến bày giờ có thể bị coy đánh lầm là Phật giáo ủng hộ chánh phủ Ngô Đình Diệm.

Geores Chaffard nhận xét rằng Cẩn có tánh hay tiếu xét. (Trong cuốn Indochine «Dix ans Dindépendance). Quả vậy, nhân ngày Phật đản năm 2005, Cẩn cấm các chùa miền Trung treo cờ Phật giáo.

Công chống phản tôn giáo, biểu tình phản đối, Thượng tọa Thích Tịnh Khiết bị vạ lây, bọ nên kiểm tâm đường bào động.

Ngày 8 tháng 5 là ngày Phật đản. Bà Ai Eau Wulff người Đức ở Đại học đường Fribourg, Đức quốc sang giúp Việt nam, bỗn ký đi đạo cũng một mẫu đề của ông, để xem dân đông Phật tử bao quanh đài phun thành Huế cho tin tức.

Bằng nhiều cố tiếng phát ra qua những máy vi âm mắc ở ngoài, bào tin cho nhân dân hay được cố lên giao bị chánh phủ Công chống lo ở ưu sinh phân đối.

Tiếng mới vị sư nói rất rõ an bọ «Anh chị em hãy bình tĩnh. Ở chánh trường vẫn đến đây thảo luận với chúng ta».

Cuộc tàn sát ở Huế trong con mắt Bác sĩ Wulff

Vài phút sau đó tình trường tới. Ông cũng là một người theo đạo Phật. Một vị sư kêu gọi ông chống đứng dậy ra cho ông có lối vào lái phát thanh ; Ông khi ông Vàng lời.

Mười lăm phút sau khi ông Tỉnh trường vào đài phát thanh, bác sĩ Wulff « bỗ cả tiếng động, ông quay đầu lại thấy ông thiết giáp xa tiến tới. Người sinh viên ông đi với ông bảo ông : « Chúng ta nên khẩn ngoan, mà đi nơi khác ! Lẹ lên ».

(Còn tiếp)

HỒNG LÊ NỮ SĨ TRƯỜNG CHINH KỲ NGƯỜI ĐÀN BÀ CỦA THẾ KỶ 20

Ý LANG HOÀNG DIỆU THÚY

Những biến cố lịch sử của Thượng Hải

đã tạo ra người đàn bà của thế kỷ 20 với một bức thơ như định mệnh đã an bài cho số mạng Giang Thanh

Thượng Hải đã tạo ra «NGƯỜI ĐÀN BÀ CỦA THẾ KỶ 20» thì quả Thượng Hải là một hình thành bất từ, riêng đối với lòng tôi, mà tôi không thể quên được những biến thiên trong đại của Thượng Hải như :

Ngày 13-8-1932, Thủy Quân Hoàng gia Nhật đã tấn công Thượng Hải và chiếm thêm tô giới, chạy theo không lượng tôi các tô giới đã trông đó.

Sau trận Lư Câu Kiều bùng nổ, mở đầu cho cuộc Trung Nhật chiến tranh, quân lực Nhật chiếm Bắc Bình rồi theo miền lộ Bình Hàn, Nam tiến, chiếm Thượng Hải vào ngày 8-11-1937, nhưng vẫn duy trì các tô giới quốc tế đã thống ở đây, vì chưa to đại chiến với Anh, Mỹ ở Thái Bình Dương.

Ngày 4-10-1940, Quân lực Hoàng gia Anh rút ra khỏi Thượng Hải, Tô giới Anh bị bỏ trống từ đó.

Ngày 2-3-1941, Quân lực Mỹ cũng rút khỏi các cản cứ tô giới ở Thượng Hải và bỏ đó.

Tới ngày 20-17-1941, Thượng Hải khởi sự bị Không Quân Mỹ oanh tạc nặng nề và tới tối ngày 10.8 1945 là ngày Nhật đầu hàng mới trở. Đến ngày mà bọ Tưởng nắng lý rượng nông Đông Mưu chiếm thắng trước ngày rời Trung Kỳ Anh đề trở lại Nam Kinh thì một phần lớn của Thượng Hải đã trở thành vựa gạch trở tàn và mất độ ở cùng những cái xương ở ở.

Rồi lại tới một ngày lâm vào chuyện Trung Hoa lực lịch, đánh đổi ngày tàn của Quốc Dân Đảng, để là ngày 10-5-1949, mà Đệ Bát Lộ Quân của Tướng Cu u Đức đã đặt được bước bò sang Đông Tề và Triết lộ Binh Hàn tiến chiếm Thượng Hải. Lúc ấy dân số Thượng Hải thì trên mười triệu rưi xuống ít hơn 6.000.000 ... Thế là Thượng Hải mất mấy triệu dì dân tản mát đi khắp cùng thế giới, để ở ký tên một ý thức bộ nơi về nhân sinh và lý tưởng.

Nhắc lại, sau đêm Song Thập 10-10-1928 ; tôi đã có chứng thì chụ quyết nghị đồng ý ở hưu đông que lại hai địa điểm là nhà HaiVỹ thân nhân của tướng Hàn Phục Cơ là một, và nơi khu hàng của hàng tầu Nam Sao bên Tô giới Pháp là hai. Hai địa điểm chỉ cách nhau có một cây rẽn tô giới phân liết Cựu Thượng Hải cùng Tân Thượng Hải.

Lý do chúng tôi không thể rời khỏi nhà Hai Vỹ mà thiếu bào đảm an ninh, sang vì Giang Thanh, Hồ Mộng Ngọc, Châu Quế Anh tự Châu Tử Quyên (em xa Cô Ái Lan), và Mà Lệ Hà (em gái Mà xơ Tâo), vì cũng tạo mặt, phía ở một thành Cựu Thượng Hải, và Tuyn Hà Lạp gọi là Tô Hà Lạp phân nhiều, mới có dịp sẵn phòng tay phát động quân cùng nhân, không việc vụ tàn bạo ở ở mặt vy Thanh Y của Quốc Quân sa lây tin tức chuyển đến Trung Ương Đoàn Lam Y, một tự của Công Quân, bên cạnh Đảng Bộ tại Tổng Hành Dinh Cựu Đức, chỉ huy trưởng Đệ Bát Lộ Quân lúc ấy đã ngừng chân, trú đóng tạm tại Chu Gia Trang, nơi sống trú của bọ Chu tại vùng Hàng Dương Điền, giữa thủ lộ ở liên Cổ Tô Nhạc và Long Trảo Các thuộc tỉnh phận Tô Xuyên, quê hương của Chu Đức.

Tới giai đoạn Mà Lệ Hà ở chung với chúng tôi thì anh năng là Mà Sơ Tâo qua ở chung với Lâm Nỹ Ở Đường bên Tô giới Anh. Như thế là uơi chúng tôi ở chung chỉ toàn là bạn gái độc thân, sau tuổi.

Thêm thoát khi là thu vàng không cần rụng nữa. Thu đã sang Đông. ... đã hành nông nhưng cho Bắc thổi, ngày đôi lạnh đã bắt đầu tàn lạnh nước. Trong Hoa quả nhiều người Giang Thanh mặt bước thơ từ Trung ương Đảng Bộ. Một bức thư định mệnh đã an bài cho số mạng Giang Thanh.

(CÒN TIẾP)

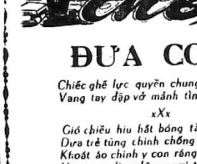

ĐƯA CON...

Chiếc ghế lực quyền chung dinh ấy
Vang tay đập vỡ mảnh tình thâm.

xXx

Gió chiều hiu hắt bóng tà dương
Đưa trẻ tùng chinh chống giặc xâm
Khoát áo chinh ly cơn rảng bước
Vịn song dòng lệ mẹ rơi thầm
Bốn phương xông lướt rừng tên đạn
Vạn dặm nhìn theo ngỏ bật tâm
Hận kẻ xâm lăng bình lửa đẩy
Ngất trời oán khí kết thù thâm.

TIỂT-TRAI

NHẮN TIN — Bài «Tôi nguyện cho con» Không đăng được vì «vấn đề niêm luật»

Khảo luận của NGUYỄN TỬ QUANG

THẾ CHIA BA THIÊN HẠ (Tiếp theo)

XII.— NGUYÊN NHÂN TAN VỠ CUỘC LIÊN MINH NGÔ THỤC : NHỮNG SAI LẦM ĐÁNG TIẾC.

Vẻ. Quan Công cương quyết lâm quân tình trạng.

Như vậy, ta thấy Quan Công đã nhận thức điều ăn nghĩa đã đáp đền. Giờ chỉ có lẽ công vì đại cuộc mà thôi. Nhưng khi gặp Tào chạy đến Hoa Dung và sau khi lớn các khẩu Tào Tào, Quan Công cảm động thu cho. Như vậy, ông vì nàng cảm tình trước lời thề thiết và lời đề cao nhịch hết tăng bức mình... mà Quan Công tha Tào.

Nếu vì nghĩa mà thả sau khi người được tiếp kỳ lý ở nhắc đến như vậy cũng chỉ là một hành động cố những hàng tầm thường. Nó chỉ «khác» hơn bọn người vong ơn bội nghĩa mà thôi.

Giá sử Không Minh không phải bác trước, vì Quan Công thành lính bắt gặp Tào Tháo chạy sang dường Hoa Dung, rồi vì nhiều người, nhỏ lại ơn xưa mà thả để bào đền, có vậy mới đáng được «một phần» ý nghĩa của «nghĩa». Vì «nghĩa» chẳng phải chỉ có nghĩa là biết đền đáp ơn tiếng của cá nhân mình.

Mà vì lẽ, sự đối đãi đặc biệt ngày xưa của Tào Tháo đối với Quan Công có gì gọi là ơn nghĩa ? Đó là những thủ đoạn tiêu xảo để lợi dụng, mua chuộc Quan Công, còn mưu đồ Quan Công vào một tiểu phản hoàn thông ý lại tiếc (1)

Không Minh là người thức thời «du mưu tức tiến», cũng như Quan Công không phải là một kẻ tầm thường là sao lại không nhận biết hành vi hàm độc của Tào Tháo ? Giáo hoàn quên đi chăng ? Hay là sự sai lầm đã Khôi. Minh đã để Quan Công mạo phục Hoa dung, rồi vì quá đã cao mưu lược của vị «vạn đại quân sư» nước Thực mà tác giả «Tam quốc chí» đượng chứng bằng thao độ «quân tử, anh hùng có nhâm» thế ?

Nhưng, dù sao sự thả xổng Tào Tháo tại Hoa Dung, là có thể cho Quan Công vì quá nặng tình với sự mà bỏ lẽ công.

Nhà phê bình Mao Tôn Cương con cho rằng : Tuy sẽ ba đại giáo, đại ác có tội với triều đình, có tội với thiên hạ, nhưng không lâm hại tại đại ân là lâm trang quốc sĩ, thì người ký chính là «tri kỷ» của ta Ta giết người «tri kỷ» thì ta không có ý khi trượng phu».

«Tri kỷ», trượng phu» cũng ở ở «tri âm» mà phê bình bọ Mao đúng ở trước kia (Không Minh điều tang Chu Du), ta khó hiểu được ý tứ của nó sâu sắc thế nào, chỉ đúng về mặt «khích trí» như ở trường hợp nầy hầu là không đúng. Trượng phu thế nào mà lại tự ý đặt tình vàng tiền lẽ công, tiếu đại cược ?

«Không lâm rồi tại, đài ta lâm trang quốc sĩ» biết đâu là những hành động giả dối, những tư ngữ bịp bợm ? Khi Quan Công thả bọ bị Ngô giết chết, Tào Tháo hơn hẳn bảo : «Vào Trường chết rồi ! Thôi, từ nay thế lực mới được âm chiếu !» Lời nói kỳ có phải là mà mà chua chát cho «trang quốc sĩ», cho «ý khí trượng phu» không ?

Ngộ không chỉ ý điều sâu, những «khách tội» Thực, nhưng vì cũng cuộc liên minh, Thực đã vô tình tạo một sai lầm đáng tiếc.

oOoOo

Đại hại tại gần Xích bích, Tào Tháo cũng có lực lượng, toàn vựa hẳn những chín sự Ngô, Thực lúc bấy giờ cũng vẫn chưa đến nhưng đông. Sau, được sự Lưu Bị luyện tập binh mã, sắm vựa khí giới ze thuyền toàn đánh Tây xuyên, Tào Tháo lấy lâm lo ngại. Nếu Lưu Bị chiếm được Tây xuyên thì thế lực cũng to mạnh nên định đem binh đánh thốc xuống Giang nam.

Vì Ngụy nhận thấy Ngô và Thực đã liên kết lâm thế «mãi tăng đựa nhau» sau Thực đánh Tây Xuyên Ngụy xuống tấu cùng Giang Nam tất Ngô phải cầu cứu với Thực. Nhưng Thực đương lo mất Tây Xuyên không cứu Ngô được, tất Ngô bị cô thế. Như vậy Ngụy sẽ chiếm được Giang Đông, đồng thời đánh 1 trận nữa là hạ được Kinh Châu bấy giờ sẽ lo đến Tây Xuyên.

(Mai tiếp)

(1) — *Trong khi thắt thủ thành Hạ bì, Quan Công cũng bắt chị dâu (vợ của Lưu Bị) sang ở Tào. Tào Tháo muốn cho Quan Công đặt tình Lưu Bị nên cho Quan Công cùng chị dâu ở chung một phòng ban đêm. Nhưng Quan Công vẫn lẽ cầm đuốc ngồi ngoài cửa suốt đêm.*

NAM-BỘ 1945-54

(Phần nhì)

KÝ ỨC của TRẦN TẤN QUỐC

(Tiếp theo)

«Bởi thế nên tôi thấy cần gặp phải mấy mang kỹ nghệ khuếch trương thương mại chân chính nông nghiệp, để trên nước Việt Nam mới, mỗi người thợ có một nghề nghiệp, mỗi người dân có một khu trại. Tôi cũng mong những nhà chuyên môn các nước có cảm tình với ta góp sức cùng chúng ta để không thực hiện chương trình kiến thiết mà tôi vừa phác hoạ.

« Lẽ dĩ nhiên, những quyền lợi chính đáng của ngoại kiều được bảo vệ và tôn trọng.

« Trong phạm vi đại gia đình Việt Nam mới, Nam phần với tài nguyên trù mật, sáng kiến khả năng với những tập quán tốt hữu cần được tôn trọng, sẽ đồng một vài quan hệ trên đường tiến triển sau nầy.

« Nam kỳ là quê hương của chúng ta, nhưng trước kia, đối với tôi thường chỉ được coi như nơi tạm nghỉ cho người khách lạ. Nam phần ngày nay là mảu thịt Việt Nam, là gốc nguồn của sinh lực mới, trung tâm ngành hoạt động quốc gia.

« Từ mỹ tới mong toàn thể quốc dân cùng tôi cố gắng mỗi người sẽ mang hết tâm trí tài năng ra gách vác một phần nhiệm vụ, lấy việc thịnh suy nước nhà làm trọng, gác hẳn tư lợi và ác đảng phái chia rẽ.

« Dưới mái nhà quốc gia phục hưng duy nhất, dưới mái tử đường Tổ Quốc trùng tu, tôi tha thiết nhắn nhủ toàn thể quốc dân hãy trở về với an ninh và hòa mục, để cùng nhau xây dựng một tổ quốc xứng đáng mà phụng sự. Bao năm hy sinh của đồng bào là một bảo đảm chắc chắn cho sự thành công.

« Tin tưởng vào tương lai nòi giống, cùng nhau chung ta hợp sức và bắt đầu viết trang sử mới của tân Quốc gia Việt Nam.»

Đề tăng thêm uy tín cho cựu hoàng Bảo-Đại, ngày 16-6-1949, Pháp giao trả cho Việt Nam tòa nhà vì đại ở Hanoi, gọi là Phủ Toàn quyền Pháp trước 9-3-1945 có tên riêng là Palais Puximier (cũng như Phủ toàn quyền Pháp ở Sai gon có tên Pgiais Norodom). Riêng dinh Norodom tức Dinh Độc Lập ngày nay) Pháp vẫn giữ lại làm Cao ủy Phủ Pháp cho đến hơn 5 năm sau, đúng là ngày 7-9-1945 mới chánh thức giao hoàn cho chánh phủ V.N, do ông Ngô đình Diệm lãnh đạo.

Lúc bấy giờ, Quốc trưởng Bảo Đại có 3 biệt điện : Biệt điện ở Hanoi tức Palais Puginier, Biệt điện ở Đalạt và Biệt điện ở Banméthuột, Tại Saigon, mỗi lần Quốc trưởng đến thủ phủ miền Nam, ông ngự tại Dinh Gialong, tức Phủ Thủ Tướng. Còn ở Huế, trái qua bao nhiêu biến cố, hoàng thành vẫn còn trơ ra đó, với nhiều dấu vết tàn phá hồi năm 1948 tại Đạt cung môn Điện Cần chánh tân thời ở cuối đây nhà xưa là Điện Thái Hòa, chính nơi đó đánh cho Quốc Trưởng Bảo Đại tiếp tân và đường ngồi. Từ tháng 7 năm 1948 cho đến lúc bị nhà Ngô lỗ chức cuộc trưng phủ, vào tháng 10-1955, đường như Bảo Đại chỉ trở lại hoàng thành bên sông Hương có một lần.

Lúc ấy vào ngày 12-7-1949 nhằm 17 tháng sáu năm Kỷ Sửu tức gần 4 năm qua kể từ ngày Nhà vua tuyên cáo THOÁI VỊ 23-8-1945 tức Rằm tháng Bảy năm Ất Dậu.

Chính lần trở về cố đô của ông vua sau cùng của triều Nguyễn đã xảy ra một vụ việc hi hữu và lý kỳ mà bao chứng bây giờ bị tuyệt đối đồng viết. Sự việc nầy gián tiếp trả lời gần hồi : « Thái độ của khối cách chiến đối với giải pháp Bảo Đại, nhưt là đối với sự trở về nước chấp chính của cựu hoàng nguyên Cố vấn tối cao của phủ Hồ chí Minh như thế nào?»

Sự việc bi hữu nầy, chúng tôi đã ghi trong kỷ ức và đã một lần viết cho tạp chí «Duy Tân» cuối năm 1955 nhưng cũng vì nó tránh sự đụng chạm với một bài nhân vật mà viết không đầy đủ. Hôm nay xin kể lại trọn vẹn để kết thúc phần thứ nhì của tập Hồi ký Nam Bộ Kháng chiến 1945-54.

Số là, sau hơn 2 tháng từ Pháp trở về Biệt điện Đalạt, cựu hoàng Bảo Đại với tư cách Quốc trưởng Q.G. Việt Nam, đã thành lập xứng chánh phủ đầu tiên của Việt Nam thống nhất và độc lập gồm cả Biệp định Elysée 8-3-1949. Với chánh phủ nầy, Quốc trưởng Bảo Đại kiêm nhiệm chức Thủ tướng và chánh thức công bố ngày 2-7-1949.

(Mai tiếp)

Sắc đẹp sau DA MỊN Quý bà nếu ngủ ở TRỊ MỤN
THUỐC CHỮA PSORIAL

TUỔI HỒNG

TUỔI HỒNG SÁNG TÁC — MINH TRÍ phụ trách — THƠ TUỔI TRẺ

CÔ NHÂN

(tặng PHẠM XUÂN HÒA)

Sắp bết nhiều học tôi, tôi sắp cọi hai tiếng « cô nhân » trong nghĩa ngào đau xót. Nhiều học sinh tay vào nhiều lưu luyến qua ! Cô phải là vì nhân cuối cùng các bậc Trung học đề ngày mai tôi có 1 nếp mới một cuộc đời mới ? Hay vì phải xa mái trường với bao bồn năm kỷ niệm ta lớp học thân yêu có người em bé nhỏ ?

Tôi sẽ không cho ngồi bên bờ sông của Xóm Chài đem, để phóng xa làm nhớ vì Thanh Điểu thơ mộng không cho chúng các bạn tâm tình trong vườn xoài bên cầu mới. Cô khẩn vì ! Cô đan những ngày thơ mộng ấy ! Với bao kỷ niệm cho chiều và chiều lắm....

Có chống chiều tất nắng. Chàng giang không nơi ai cần mà lại gió hay hay Sông Cầu Giang em đến vẽ trong vài như lòng tôi bỗu chiều và bình thân Hãy trả lại tôi sự trầu lặng của ngày xưa, đừng bao giờ cho tôi phải gọi «Cô Nhân». Vòng Thanh địa ký nghi vì trong nhà sách Chi Tân bây giờ đã bán đến Đà Hoa Viên cho để chung cho con cô bước».

Hình ảnh mái trường đối với tôi là kất diệu, thân thương lắm bao đối với tôi là muôn thuở. Da diết lắm sao với bao kỷ niệm ! Thương lắm sao mái trường tình nguyên của tuổi học trò, của thời hoa mộng.

Tôi sắp nói tất cả rồi ! Mất luôn chúng gì tôi cố gắng. Tôi đang sống trong những ngày đầy ước tiếc và thương đau. Bạn bè đã ra cuộc tôi trong đau tôi và gió đầy tôi cũng đau xót, lặng lẽ đi theo chu kỳ của cuộc sống. Tây Ninh ơi ! Cô phân ơ ! Hỡi người em bé nhỏ của tôi ơi!

Tôi đang sống trong những ngày thương tiếc em cô hay ? Hay em vẫn hôn nhiên như tôi của vân vẻ trước ? Em biết bao em cô ơ, với sầu vì thương và nhớ ?

Em ơi ! Tôi thà chết mong em đừng bao giờ là «Cô Nhân» em nhé !

LINH LAN
(vì sao cô đi)

DỌC

Đuốc Nhà Nam

Bạn có hy vọng sẽ trúng giải trong cuộc thi hằng tháng của báo nầy

TÒ MÒ

Có bao nhiêu Bác sĩ ?

LAO 1 BS cho 25.000 dân
MÃ LAI 1 BS cho 9600 dân
PHI LUẬT TÂN 1 BS 1330 dân
TÂN GIA BA 1 BS cho 1920 dân.

ĐỐT CHỮ

—O—

Trên một chuyến xe đò. Một ông khách cầm tờ báo đọc và say sưa, ông khách thứ hai thấy vậy hỏi.

« Sao, bạn say cái tin gì quan trọng không, thưa ông ? »

Ông khách ngước mặt lên trả lời giọng quan trọng :

« — Hừ, có một chiến sĩ hơi bị đã. Tôi quả là ông khách thứ hai nghe vậy là lấy vừa đến nhìn vào tờ báo ông kia đang xem, ông cười, vô tỉ ra rằng ông bạn đồng hành mình mà chỉ Lúc xem đã lật ngược tờ báo Thanh ra xe đang đọc mà thành ra bị lật.

Ôi ! thương thay !

V T L ĐOÀN KIM ÁNH
(BN Hương Giang Sg)

Âm thầm

(Cho Tuyết)

Ở đây, Xuân đến muộn mằng,
Trường xem làm đem mây giăng lối sầu

Đêm thu Ngọc vẫn chìm sâu,
Trong mơ lắng đục u sầu thăng giáng
Xuân đi lòng rộn ưu phiền
Xuân qua luyến tiếc, hương duyên nỡ dời

Đêm nằm trằng gió tạo rời
Lòn vực cân thoản gió sẽ rời thanh hàn
Em xa vẫn vẫng tay cầm,
Thời xin tiếng gọi âm thầm luyến lưu !

TRẦN TỪ NGUYÊN
Qui thành đêm 10-03-69

Ưu tư

(trao về Yên Nhi-Nha Trang)

Đêm thôn gian nhẹ tâm hồn trĩu nặng
Chuyện ngày buồn cho kín suốt tâm tư
Trật tự thơ cay đắng đến bây chừ
Mau đến tối phủ đầy trong cuộc sống
Nhìn thực tại nỗi buồn nhỏ có động
Mặt trời mưa-nguyc thăm dần cho tôi

(Phiên buồn 16)
TRANG DAM LINH
Phan Thiết

TRUYỆN DÀI — Số 61

NGÀN CÁCH

của Bà TÚ-HOA

Tình yêu nầy thật là bất ngờ, bất ngờ chẳng khác cuộc gặp gỡ giữa nhau. Chỉ một lần nào bắn đến phù g trả mà những tình cờ kỳ lạ heo đuổimãi chẳng đến ngày nay, những tình cờ mà chẳng chưa phải biệt được thực rõ rứt hay m ?

Trúc bàng - hoàng hỏi Bích - Ngọc :

— Cô phải cô Kiều - Anh đã nói thật với cô ?

Bích - Ngọc lắt đầu :

— Không. Kiều Anh kín miệng lắm có bao giờ nó tâm sự với ai Quen với ông nó còn giấu buồng chi c ủ ộn nữa.

— Vậy do đâu mà cô biết được.

— Do những bằng cớ chắc chắn đã tỏi đến ra.

Nhìn mặt thoáng ngờ vực tiên mặt Trúc Bích Ngọc tiếp :

— Tôi không nghĩ thì thôi. Hễ tôi nghĩ là bao giờ cũng đúng. Kiều Anh tuy hiền hòa nó quá quyết. Nếu không yêu ông hi nghe ông đã có vợ nó cứ từ chối không cho ông đưa rước sửa là xong, đâu đến phải bỏ Saigon mà đi.

— Kiều Anh inh nghĩ luôn thật sao cô ?

— Theo trong thơ nó oái, thì nó không hết nữa.

— Kiều Anh có viết thơ đã lại cho cô ?

— Con nhỏ đó kỳ quặc lắm. Nó đi rồi mới cho chị Chín đem thơ lại. Nếu hay trước tôi đã tìm cách cản nó.

Trúc cố hơi bẩn khoăn. Nếu chẳng ở nhà, chẳng có ngăn được Kiều Anh không chẳng thấy rõ, bắt chung phòng trừ mà Bích Ngọc còn không biết kịp buồng chi chăng.

Trúc thoạt nhớ lại đêm thứ hai ở nhà Kiều - Anh Tại sao tối đó chẳng a ' ám đến không nhận thấy những khác lạ ở Kiều - Anh.

Mọi khi chỉ đến sớm ; nàng còn đứng sân trong thăm hỏi, bước chỉ đến ấy mới chẳng đồng cơm m' nằng lại ngồi trong khuất đợi chẳng vào mới đứng dậy. Lại còn vẻ mặt kém tươi, những cái nhìn như đã xét và những câu trả lời lấy lệ.

Nàng hay chuyện gia - đình chẳng lúc nào mà theo lời chị Chín nói sống thì vui chiều lại buồn xo và tối sầm khóc lu bù

Trúc nhớ thấy Bích - Ngọc đến không rai, nếu không yêu chẳng Kiều - Anh đâu có buồn khổ đến buồng rơi trong sầu thảm như vậy.

Bích - Ngọc ngưng một chốt lại tiếp giọng tiếc rẻ :

— Kiều - Anh có nhiều cái thật hay, mà cũng có nhiều cái thật khờ, đâu có gì cũng phải nghĩ đến nghề - nghiệp làm trước. Đâu phải ai cũng có giọng ca như nó và được dân vòng đề đàng như nó. Dẫu có thì, đâu được may cũng chỉ có một thời thôi vậy mà lại bỏ ngang.

Trúc nhận thấy bao nhiêu trách - n iệm vẫn, mình. Đâu không có tâm chẳng cũng phải gánh chịu phần lỗi ấy ...

Trúc chưa nghĩ hết ý thì Bích - Ngọc tiếp :

Phải chi ông đó hay cảm một chút đã chẳng có tai hại nầy xảy ra, Kiều Anh là đứa có tâm - hồn nó đâu chịu được chuyện s'i quấy đâu chỉ trông lương tâm nó.

Trúc ngẫu lông thinh chịu cho Bích-Ngọc kết tội. Chàng còn chối cãi làm sao khi nguyên do - inh là chàng.

Bích-Ngọc vẫn không buông tha:

—Phải chi anh Hoài nhớ được liền đã tôi cho Kiều Anh hay đăng nó đừng lại kịp. Thân phận cô cút may tìm được một người sanh sống mà lại bỏ.

Bây giờ Trúc mới vỡ lẽ, thời ra đó vợ chồng Bích-Ngọc Kiều-Anh mới biết chuyện gia-đình chàng. Bây giờ Trúc mới nhớ ra chàng đã có gặp Hoài sự tửu lâu Á Đông trong tiệc cưới của một người bạn.

Trúc không trách mà chỉ ân-hận sao Hoài không nhớ rớm hơn để tránh cho Kiều-Anh khỏi khổ và tránh cho chàng một cái tội mà chẳng không cố tâm gây. Tội không vì yêu mà vì đã làm cho Kiều Anh đau đớn.

Nhớ câu cuối cùng của Bích Ngọc vừa rồi:

— Thân phận cô cúc may tìm được một nghề sanh sống mà lại bỏ.

Trúc chẳng xét ra hơn. Chàng có cảm đồng tình của chàng lại trở thành mối hoa cho cô gái ấy. Chàng giúp Kiều Anh mà hóa ra chẳng hại Kiều Anh. Ôn của chàng chẳng đáng vào đâu mà cái ơ nặng tiệt to tát.

Trúc rụt rè hỏi:

— Cô có biết biện ở ở cô Kiều Anh ở đâu không? Trước k a tôi chẳng nói cô ở Cao Nguyên thôi.

Bích Ngọc nghe chẳng nực cười. Quen thân nhau như Trúc với Kiều Anh, đưa đón mỗi đêm, đi chung mấy lần dưới Cấp, vậy mà không ai hiểu rõ ai. Trúc không biết Kiều Anh quê quán tỉnh nào, mà Kiều Anh cũng không biết chàng ta có vợ. Lâm như bai người chẳng bao giờ nói chuyện, chẳng bao giờ thăm hỏi nhau.

Tuy vậy Bích Ngọc vẫn hỏi:

— Ông muốn biết đề làm gì?

Trúc đáp ngay:

— Tôi cần gặp cô Kiều Anh.

Bích Ngọc tiếp:

— Như vậy là xong rồi, ông còn định gặp nó làm chi nữa.

— Tôi muốn gặp bớt những gì tôi đã vô lễ gây ra.

Theo tôi thấy, nếu đúng biết nghĩ đến gặp Kiều Anh là hơn.

— Tôi không bao giờ hết ân hận nếu vì tôi mà Kiều Anh bỏ hết.

— Ông cần làm gì được bây giờ?

— Tôi sẽ nói rõ mọi chuyện để Kiều Anh trở về Saigon.

— Nói bây giờ khi đã muộn.

— Vì đã muộn nên tôi cần gặp nó để gặp Kiều Anh.

— Gặp lại, ông chỉ làm khổ nó thêm chớ có ích gì!

— Tôi sẽ cố hết sức làm cho cô ấy bớt khổ.

— Ông làm cách nào khi ông đã có gia đình rồi?

Câu của Bích Ngọc nhắc lại một sự thật hiển nhiên làm Trúc đâm ngượng. Chuyện của chẳng riêng chẳng biết, làm sao nói rõ với Bích Ngọc thành trọng đặc biệt của mình. Trúc nản nỉ:

— Kiều Anh vẫn hỉ hiểu lầm tôi, tôi muốn giải rõ chỗ hiểu lầm đó.

— Ông có chắc khi gặp lại Kiều Anh, ông không làm rắc rối cho nó nữa chăng?

— Tôi không bao giờ cố tâm làm khổ cô ấy.

Bích Ngọc ngồi im có dáng suy nghĩ, chẳng lâu mới hỏi Trúc:

— Ông liệu có thể nói cho Kiều Anh trở về Saigon hết lại không?

— Chỉ mong bấy nhiêu ấy và tôi tin có thể được.

(Còn tiếp)

TRƯỚC CỬA TOÀ SƠ THẨM BIÊN HÒA

MỘT CÔNG CHỨC TỰ TỬ bằng lựu đạn nát thây

4 người khác bị thương

BIÊN HÒA (P.V.)— Vào trưa ngày 7-4, người ta có nghe một tiếng nổ dữ dội phát lên nơi góc đường Quang Trung và Nguyễn hữu Cảnh, ngay trước cổng vào Tòa Sơ Thẩm Biên Hòa. Người đi đường lớp tề bỏ ra đất, lớp chạy tán loạn xen lẫn tiếng la thét, trong số có 1 người nát nhừ cả nửa thân trên với 4 người khác đang lăn lộn rên siết.

Nhà Chức trách đến điều tra được biết người chết là ông Võ văn Sáu 27 tuổi, công chức tùng sự ở Tỷ Kinh số Tòa Hành chánh Long Khánh.

Nguyên ông Sáu can tội mua xe hơi gian, bị Cảnh sát sở tại khám phá và bắt giải Tòa Biên Hòa vào trưa ngày nói trên, để Tòa phán xét.

Trong lúc chờ đợi quyết định của Biện lý cuộc, ông Sáu nán ở Cảnh sát áp giải cho ở, phập đến Văn phòng Luật sư Bạch văn Lớy (đối diện với Tòa án) nhờ xin lãnh cho đương sự tại ngoại, nhưng thấy không kết quả nên Luật sư từ chối.

Quyên sinh rùng rợn

Chán nản và sợ bị tống giam, nên lúc quay về Tòa án, ông Sáu đã lén giựt 1 quả lựu đạn các nơi treo lưng 1 quân nhân, quanh gác nơi đây rồi áp vào ngực, rút chốt cho nổ để quyên sinh.

Quân nhân bị cướp lựu đạn treo đoạt lại nhưng thấy không kịp và biết nguy hiểm, liền la bảo động. Rất cho 4 thường dân đứng gần đó bị chụp chạy nên bị trúng mảnh, và chỉ có hai người tên Lý hữu Lộc 36t, Trần thị Giáu 6t. bị thương khá gọi được chở đi Bệnh viện cứu cấp, Con 6. Sau chết nát nửa thân người.

Tiếp theo S trang 1

Trong bản phúc trình có đề cập đến hệ thống truyền truyền của Cộng sản Quốc tế và dự luận ngoại quốc không vô tư khiến cho đa số đàn những hiểu lầm về thực chất hoạt lực của MTGPMN.

Hy không có thiện cảm với sự hiện diện của người Mỹ tại VN, thiếu vắt một giải pháp hòa giải giữa Chánh phủ VNCH và MTGP.

Tệ hại hơn họ cho cho tăng chiến tranh miền Nam là nói chính xác VNCH là nơi tập trung đầy đủ bất mãn chế độ cầu tiêu chánh phủ, một lực lượng lớn mạnh và được sự hậu thuẫn đầy đủ số dân chúng tại miền Nam.

Mặt khác dư luận bảo chí ngoại quốc đã thiếu phóng vào đề VN và hướng tuyệt không vô tư, làm dư luận càng hiểu lầm hơn.

Bài phúc trình kết luận, ta có thể tự hào vững chắc ta đang trên đà chiến thắng. Tuy nhiên phải cố gắng chiến thắng trên ngoại giao mới đạt được thắng lợi.

Tiếp theo U trang 1

tiêu thuộc Quận Phước Ninh 7 cây số Tây Nam Bến Sỏi Tây Ninh và đã chạm súng ác liệt với lực lượng địch thuộc Trung đoàn 271 Cộng Trường 9 Cộng Sản.

Sau nhiều giờ giao tranh lực lượng Nhảy Dù đã hạ sát 30 Cộng quân bắt sống 1 tên, tịch thu 1 súng B40 1 trung liên, 5 AK và một số đạn dược.

50 VC bị hạ gần biên thùy Cambốt

Hôm qua các lực lượng Hoa kỳ bắn cản là bộ đã hạ được 63 quân VC và Bắc Việt trong những cuộc đụng độ ở gần biên thùy Cambốt và vùng phi quân sự VNCH.

Một phát ngôn viên của Hoa kỳ cho hay, 33 đặc binh quân CS đã tử hạ sát sau 1 ngày giao chiến ở trong 1 vùng cách Sàigòn 40 dặm. Những lần thắt của Hoa kỳ gồm có 3 binh sĩ thiệt mạng và 7 người khác bị thương.

Trong một cuộc hành quân thứ hai ở gần biên thùy Cam Bốt, một đơn vị kỵ binh không vận Hoa kỳ đã phát hiện và vây một nơi cố địch quân ẩn núp trong những vị trí kín đáo và đã đến được tự trên máy bay 17 xác Việt cộng sau cuộc tấn công.

Giao tranh tại Bến Lức 47 Việt cộng bị hạ

Vào lúc 9 giờ tối qua, một đơn vị thuộc Trung đoàn 3 thuộc Sư đoàn 9 Bộ binh Hoa Kỳ đã phục kích một lực lượng cộng sản độ 75 tên tại vùng 4 cây số Nam Bến Lức. Tự vào trận vừa trong, phía bình và một đơn vị VNCH thuộc Sư đoàn 25/BB đã yểm trợ và tăng viện cho lực lượng bạn.

Cuộc chiến kéo dài đến 12 giờ đêm, địch quân mất 47 xác tại nơi. Lực lượng Việt Mỹ đã hạ sát 47 cộng sản, bắt gọn 2 tình nghi, tịch thu 9 súng cá nhân. Vì đêm tối, chiến trường chưa được khai thác đầy đủ. Không có thiệt hại nào cho lực lượng bạn.

B 52 ném bom ở Tây-Ninh và Bình Dương

Trên không phận tỉnh Tây ninh hôm đêm vừa 9-4 phóc ra 8 B 52 đã thực hiện 4 phi vụ oanh tạc, xuống các vùng trù dồng của Cộng quân, 3 tại Tây Ninh và 1 tại Bình Dương.

Tịch thu 12 Hỏa tiễn 122 ly gần ven đô

HẬU NGHĨA (TV 9-4.— Tin ở một cuộc hành quân trực thăng vận tại vùng Bình Mỹ Đông Đào thuộc Xã An Ninh, quận Đức Huệ, khai diễn vào sáng 7-4 và kết thúc trong ngày. Tiểu khu Hậu Nghĩa đã tịch thu được 12 hỏa tiễn 122 ly với đầy đủ bộ phận, một đợt bắc không giữ 75 ly, 1 súng cối 82 ly và 1 súng B.40.

Cùng ngày với trên, 1 cuộc hành quân khác do chi khu Đức Hòa tổ chức tại Xã Hòa Khánh, đã khám phá được 3 hầm bí mật, bắt sống 5 cộng quân, tịch thu 2 súng B-40 và 14 tạo đạn, 3 súng AK.47, và 1 tiểu cơ thương.

Các cuộc hành quân ấn chẩn đó trong ngày và lực lượng bạn hoàn hảo vẫn tự, Tiểu khu Hậu nghĩa đã tịch thu chiến 156 cộng quân, bắt binh vào 65 súng trong đó có 8 súng cộng đồng.

Gần Cát Lái

3 ghe của V.C bị Hải quân V.N Chận bắt và hạ sát 5 Cộng quân

—O—

SAIGON 9-4.— Ngoài tin Hải quân cho biết vào hồi 18 giờ ngày 7-4 nói trên, hai giang tốc thuộc Cảnh sát 51 tuần thám Hải quân Việt Nam trong khi tuần tiễu đã phát giác ba ghe Cộng quân đang di chuyển tại 11 cây số Đông Cát Lái (Gia Định).

Lập tức ba giang tốc đình đồng loạt khai hỏa, tiêu diệt năm Cộng quân, bắt sống một tên khác, tịch thu một Cối 45, một số súng trung và rất nhiều tài liệu.

Lực lượng tuần tiễu đã phá hủy một ghe và một số đạn dược.

Tiếp theo K trang 1

Tòa sơ Thẩm Sàigòn ngày 3-4-69 xử ông Phạm việt Tuyển, chủ nhiệm nhật báo Tự Do bảo thang tù ở và 100.000đ tiền phạt về tội đã đăng một bức thư của Nghị sĩ Trương Tiến Đạt.

Nhân dịp nầy Hội Chủ Báo có trao ông Tổng Thống Thông Điệp một bản Kháng Nghị nhận định rằng bản án đó nói với ông Phạm việt Tuyển một cơn đau của trăm trong đó nói nếu tự do báo chí về việc xây dựng dân chủ tại VNCH.

Tiếp theo N trang 1

và 4 chau, đã được cho đi các Bịnh viện, cứu cấp, trong đó 1 em chưa rõ tên đã chết dọc đường.

Được biết các nạn nhân tên Lê thị Hương 56t, Lê thị Ý 18t (ngụ nhà số 151/24 đường Bạch Đằng), Người vào Huấn 27t, Nguyễn thị Thu Phương 22t, Nguyễn minh Trang 11t, Lê thị Nhỏ 7t, Nguyễn minh Tân 9t, Nguyễn thị Vân 9 tháng (ngụ nhà số 467/131/9G) và Nguyễn thị Vi 30t. (ngụ nhà số 122/5A), riêng hai người nhân, cần chú ý hơn chưa rõ tên tuổi và đang vị trong vậy.

Tiếp theo T trang 1

nổi rằng chúng tôi đã làm cái gì phải làm.

Thế là hết. Bị mật vẫn còn là bí mật Richard Nixon đã đánh dấu một chận đường. Ông đã bịt miệng được phe đối lập trong một thời gian nữa và lại được quyền kiểm soát tình hình.

(Paris Match 5-4-69)

Tiếp theo H trang 1

Bạch Ốc tế ra một thái độ lạc quan thận trọng đối với Việt Nam. Chưa có dấu hiệu sáng sủa gì trong cuộc ngoại giao mật.

Các giới ký cũng đưa ra những giả thuyết rằng BV đã bắt đầu mối mật trong sự tiếp tục chiến tranh và Nga sẽ đã tế ra quyết định đáng kể hướng trương đối của chiến trình với Hànội mà can thiệp vào cuộc giao sắp chiến tranh VN.

Song rồng có những cố vấn có thẩm quyền sẽ vẫn để VN lại cho tăng BV vẫn còn tin tưởng cuộc chiến đấu kéo dài và sẽ có lợi cho họ và sẽ buộc HK phải thương lý trước áp lực của dư luận.

Ngoại trường Rogers thì cho rằng chưa ai có thể tiên liệu hiểu hình của phe bên kia trong lúc này và cần phải kiên tâm hơn nữa để đợi sẽ trong sự bí mật trật 28.

MTGP trả lời 6 điểm của VNCH

PARIS 8-4 (AFP).— Đại diện MTGP ở hội đàm Paris vừa đưa ra bản phúc đáp cho lời tuyên bố 6 điểm của Tổng thống Thiệu. Bản phúc đáp nầy có tánh chất tiếc cực đối với 6 điểm nầy.

HK tính xuống thang trong vòng vài tháng tới

HOA THANH ĐỐN 8-4 (Reuter).— Hôm nay có tin loan báo Hoa Kỳ sắp chấp nhận một lực lượng chung về quân sự và ngoại giao nhằm xuống thang chiến tranh trong vòng vài tháng tới.

Trong lúc giới chức chính quyền ấn tượng, các nhân viên ngoại giao của các quốc gia khác nói đã có những điều hiểu chắc chắn là Hoa Kỳ đang thảo luận một với Cộng sản Bắc Việt một đề án công khai bắt đầu từ 11 tháng nay.

Giới quan sát viên tuyên bố các hành động có liên hệ đến tàu sắm lược bao gồm quyết định cắt giảm 10% các phi vụ oanh tạc B.52 tại Nam Việt và việc TT Nixon từ chối không nhượng bộ trước áp lực của các tướng lãnh đòi hành động trả đũa đợt tấn công mới của Cộng sản kể từ mồng 1 tháng hai.

Các nguồn tin chính quyền nói Tổng thống Nixon đã quá quyết là có thể đạt tới một thỏa hiệp với chiến thuật của Hà-nội hiện nay cho cử trên sự phòng đoán cả hai phe rất cuộc sẽ yêu sách tỉ lưu những gì đã mong ước một năm trước đây.

Trù liệu triệt thoái từ 50.000 đến 200.000 vào cuối 1970

Giới ngoại giao đồng minh nói rằng mục tiêu chính của Tổng thống Nixon đặt ra là có giảng hòa hiện việc triệt binh từng giai đoạn ra khỏi VN với tiêu chuẩn Bắc việt cũng triệt binh giới đồng với Hànội.

Nhiều nguồn tin không được xác nhận nói rằng giới chức ngũ giác đài đã soạn thảo kế hoạch dự liệu triệt thoái từ 50.000 đến 200.000 binh sĩ Hoa Kỳ vào cuối năm 1970.

Ngoại trường William P. Rogers đã từ chối không tiết lộ bao cho chỉ đã tế cuộc mật đàm với Cộng sản hay chưa, nhưng những lời binh luận của ông cho biết là các cuộc mật đàm đã bế dầu.

Tại Saigon, Tổng thống Nguyễn văn Thiệu nói có rằng hơn : « Các cuộc hội thương đang tiếp diễn dưới nhiều hình thức, tại nhiều nơi và ở nhiều cấp bậc ».

Cá các khuyến hy vọng sẽ thuyết phục được BV thực hiện triệt binh đầu đầu và xuống thang chiến tranh đều đạt».

Bán XE PEUGEOT 203 toàn hảo ít đi, chủ lái lấy. Hỏi 124 A, Bùi thị Xuân Saigon

---

Mỹ muốn trao hết gánh nặng quân sự cho VN.

(Tiếp theo trang 1)

Ông Fulbright nói tiếp :

— Sau thắng xuống sau khi đắc cử và hai tháng sau khi ông Nixon cầm quyền, tôi bị kích Việt Nam vẫn tiếp diễn.

Một lời nói thật sách

Các nhà quan sát nhận thấy ông Nixon thật tình muốn hòa bình nhưng ông đã có một cử chỉ thật sách : « một lần lực ở y nhốt từ khi ông nhận chức : « đó là một câu ông đã thốt ra trong cuộc họp báo đầu tiên của ông :

« Tôi chỉ cách của Hanoi có một lần mà thôi. Bắc kinh cũng đó».

Câu ấy có thể suy diễn ra là : cuộc oanh tạc miền Bắc có thể sẽ tái diễn, bao giờ miền Bắc phải tỏ thiện chí đó.

Vì đó mà Hanoi chờ đợi Nixon, xem ông đã thể hiện lời hứa đó ? Hoa đàm bị kéo dài, mất một thời gian trong rồng.

Cái khó của Mỹ ở Saigon

Tại miền Nam Việt Nam, chánh sách của Hoa kỳ khó khăn hơn nữa hết sức mau lẹ cho người Việt nam trách điều lo lao hơn và có thể là trách nhiệm hoàn toàn trong việc tiếp tục chiến tranh. Chỉ con một trở ngại duy nhất :

Hoa kỳ đã giảm trận ở Việt Nam một số quân số 542.000 người đến là binh sĩ tinh nhuệ, với 3000 trực thăng, những dụng cụ trang bị tối tân và một lực lượng hùng hậu. Mà trên thực tế, không lực nầy dự phòng trung yếu, có thể nói rằng việc chiến đấu trông cả vào không quân.

Bộ trưởng quốc phòng Melvin Laird muốn sau tăng viện tự quân sự cho VNCH thay thế 150.000 người kim nữa, huấn luyện binh sĩ VN và cụ bị cho quân đội VN đủ sức chiến đấu.

Hỏi tại John Hoaky trả lời ông : « Chúng tôi đã g.y. Nhưng phải chờ đến năm 1972 mới có được một đợi binh Nam VN thật vững chắc.

Gia hạn thêm cho đủ 100 ngày

Tại Hoa thịnh Đốn, thủ lãnh đảng Dân chủ, ông Robert Hompfr ey tố trách đã bác chứa cho Tổng thống Nixon.

Ít ra qui vị nên cho cho đủ 100 ngày hòa hưởn theo tập truyền rồi sẽ công kích ông Nixon.

Như vậy Thượng viện đồng ý gia hạn cho ông Nixon một thang chót nữa.

Trong lúc đó, tại Sheraton Hotel ông Nixon hợp bàn. Trước mặt trăm giám đốc các đài phát thanh và đài truyền hình ông tuyên bố :

— Tôi không thể nói về những cuộc bại đàm với Việt Cộng điều ra ở đâu lúc nào, như thế nào, tôi chỉ nói rằng chúng ta cố hết là chúng ta đã đi đúng đường và tôi không muốn tạo những hy vọng hão huyền. Cũ vai trăng nên, quý vị nên nhớ lời con đường đã qua và tôi vẫn tin ở quý vị sẽ phải làm.

Thế là hết. Bí mật vẫn còn là bí mật Richard Nixon đã đánh dấu một chận đường. Ông đã bịt miệng được phe đối lập trong một thời gian nữa và lại được quyền kiểm soát tình hình.

(Paris Match 5-4-69)

Tiếp theo T trang 1

Còn bí mật riêng tư và kín đáo như thế nào ?

Đây là một sự bí mật được phòng vệ cho đáo

Không rõ các cuộc mật đàm đã đem lại một sự đồng ý nào chưa, nhưng cho đến nay điều chắc chắn là hai bên đã đồng ý với hai chữ «bí mật».

Quy luật của sự im lặng đã được áp dụng, mặc dù không được triệt để cho lắm.

Sự thi hành quy luật này không

cũng được hoàn : nếu phe nào đã tỏ sự bí mật, lập tức cuộc mật đàm sẽ tan vỡ. Ngoại trường Rogers đã nói rõ nguyên nhân của quy luật im lặng : « Nếu có sự lực đưng vấn đề mật đàm hay nội dung mật đàm đã làm lợi cho lập trường thương thuyết của phe nầy hay phe nọ, cuộc thương thuyết sẽ bị tai hại vô cùng.»

Tuy nhiên, đối khi người ta vẫn thấy cần phải « bật mí» đôi chút, hoặc vì «ngứa mồm», hoặc vì mỗi mục đích thầm kín nào đó, chẳng hạn như để thoa dịu phong trào biểu tình phản chiến đang hăng máu hồi lên ở Mỹ. Khi nghe thấy nói «đã có tiến bộ khả quan», lẽ tất nhiên các con chim bồ câu đều im tiếng mà... hồi hợp chờ.

Ngoài trường có tiên bộ thật không, hay chỉ là thứ bánh vẽ cho bồ câu ăn ?

Người ta tin rằng nếu không có lửa, làm sao có khói ! Và lại sự lăng dịu của tình hình quân sự hiện nay cũng đã nói lên phần nào.

Có điều là lúc nầy đã đến vấn đề mấu chốt rồi. Cuộc mật đàm đã đến giai đoạn quyết định sự sống còn hay tan biến của những gì người ta cố gắng gìn giữ cho kỳ nay.

Bởi thế cả hai bên đều thể đầu sống giang và đôi cao giữ.

Mỹ và Bắc Việt đã « tiên hộ khẩu quan» trong vấn đề quân sự, nhưng có thể sẽ bị lắc nghiêm ở chỗ cây.

V.L.Q.

Tiếp theo R trang 1

con mất của 1 người đàn ông là 1 người phụ nữ có nhan sắc thế nào, đẹp thấy mê hay nhiều người rất thì ông P cho biết: bà Kim Anh là 1 phụ nữ có vẻ lớn có thể nói sắc chắc không đẹp.

Rồi ông chỉ vào ông chủ tịch, một người to con, nặng trên 60 ki, ông P. nói : « có Kim Anh trông là gần bằng anh mấy thì đẹp lắm sao được ? »

Ông cho biết thêm nữ được ít Anh được 1 nữ được ít khác giới thiệu với ông cách 5-6 năm để đại kim cho nhiều cơ nhân khác không phải đàn quen với Kim Anh qua sự giao thiệp riêng.

Bắm cổ 8 lần vợ mới gục ngã

Thủ phạm Đặng văn Chính 41t đã ra trình diện với Chi cảnh sát Tân Bình lúc 21 giờ ngày 6-4-69 sau hơn 10 ngày lẩn trốn ở Vũng Tàu rồi Long Hải.

Chính bắm cổ 8-4 Đặng « Chính đã được đưa về nhà để điều tại tân kích giết vợ.

Đang nhậu với rượu—đầu chưa bao giờ biết uống rượu—vì buồn và tức giận vợ — Đ.v. Chính nghe chuông điện thoại dưới nhà reo.

Lúc đó đã hơn 11 giờ đêm. Chính chạy xuống nhưng, mới vừa lên đầu cầu thang thì thì thấy vợ là ông Đặng thị Kim Anh đang cầu đăng thoại nói chuyện.

Chính giang nhìn thì chợt thấy mặt vợ đang biến động tươi lên. Rồi 2 tay đang điện thoại mà đưa gần vòng vòn kẻ vô hình. Đ.v. Chính tin chắc là vợ đang nói chuyện với N.h.P.

Quá tức giận, Chính ngồi quanh thấy khăn sáng M 14 của một người bạn Mỹ đến chơi bỏ quên trước đây, dựng bên vách. Chính nhận phe rất cuộc sẽ yêu sách tỉ lưu những gì đã mong ước một năm trước đây.

Thế mà vẫn bắn vào vợ

Chính chạy vội đến lấy khẩu súng

Tiếp theo V trang 1

Quả tức giận, Chính ngồi quanh thấy khẩu súng M 14 của một người bạn Mỹ đến chơi bỏ quên trước đây, dựng bên vách. Chính nhận phe rất cuộc sẽ yêu sách tỉ lưu những gì đã mong ước một năm trước đây.

Cặc nguồn tin chính quyền nói Tổng thống Nixon đã quá quyết là có thể đạt tới một thỏa hiệp với chiến thuật của Hà-nội hiện nay cho cử trên sự phòng đoán cả hai